

Tychy, 25 kwiecień 2023 r.

RKO.6233.14.21.2023.EO

**DECYZJA Nr 9/2023
PREZYDENTA MIASTA TYCHY**

Na podstawie art. 104 §1 i §2, art. 107 § 1 i §3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r., poz. 2000 t.j. z późn. zm.), art. 46 ust. 1 pkt 3) ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach (Dz. U. z 2022r. poz. 699 t.j. z późn. zm.), po ponownym rozpatrzeniu wniosku EKOTECH Silesia sp. z o.o., ul. Lokalna 21, 43-100 Tychy (NIP: 6462979524, Regon: 384010469) w sprawie wydania zezwolenia na prowadzenie przetwarzania odpadów w zakładzie przy ul. Lokalnej 21 w Tychach

odmawiam

przedsiębiorcy EKOTECH Silesia sp. z o.o., ul. Lokalna 21, 43-100 Tychy (NIP: 6462979524, Regon: 384010469) wydania zezwolenia na prowadzenie przetwarzania odpadów w zakładzie przy ul. Lokalnej 21 w Tychach, na nieruchomości stanowiącej działkę gruntu o numerze 1143/28 (wydzielonej z działki 1126/28).

Uzasadnienie

I.

Pismem z dnia 29.07.2021 r. uzupełnionym pismem z dnia 25 sierpnia 2021r. EKOTECH Silesia sp. z o.o. ul. Lokalna 21, 43-100 Tychy (NIP: 6462979524, Regon: 384010469), złożył wniosek o wydanie zezwolenia na prowadzenie przetwarzania odpadów w procesie odzysku, w zakładzie w Tychach przy ul. Lokalnej 21.

Wniosek obejmował dopuszczenie do przetwarzania dwóch rodzajów odpadów, które klasyfikowane są jako 02 03 80 (wytloki, osady i inne odpady z przetwórstwa produktów roślinnych (z wyłączeniem 02 03 81)) oraz 19 08 05 (ustabilizowane komunalne osady ściekowe) w celu produkcji polepszacza gleby lub nawozu mineralno organicznego w technologii opartej na procesach suszenia i higienizacji odpadów w wysokiej temperaturze w obecności reagenta.

Instalacja do przetwarzania odpadów zlokalizowana jest na działce nr 1143/28 - identyfikator działki: 247701_1.0004.AR_10.1143/28 (Księga wieczysta: KA1T/00076516/3), której właścicielem jest spółka EKOTECH Silesia sp. z o.o. z siedzibą przy ul. Lokalnej 21 w Tychach.

Podstawę prawną rozstrzygnięcia stanowią przepisy ustawy z dnia 14 grudnia 2012 roku o odpadach (Dz. U. z 2022r. poz. 699 t.j. z późn. zm.). Ustawa określa środki służące ochronie środowiska, życia i zdrowia ludzi przez zapobieganie powstawaniu odpadów i zmniejszenie ich ilości oraz negatywnego wpływu wytwarzania odpadów i gospodarowania nimi, a także przez zmniejszenie całkowitego wpływu użytkowania zasobów oraz poprawę efektywności takiego użytkowania, w celu przejścia na gospodarkę o obiegu zamkniętym (art. 1).

W myśl art. 3 ust. 1 pkt 2) przez gospodarowanie odpadami - rozumie się zbieranie, transport lub przetwarzanie odpadów, w tym sortowanie, wraz z nadzorem nad wymienionymi działaniami, a także późniejsze postępowanie z miejscami unieszkodliwiania odpadów oraz działania wykonywane w charakterze sprzedawcy odpadów lub pośrednika w obrocie odpadami. Pojęcie przetwarzania odpadów definiuje art. 3 ust. 1 pkt 21) ustawy, przez, które rozumie się procesy odzysku lub unieszkodliwiania, w tym przygotowanie poprzedzające odzysk lub unieszkodliwianie. W myśl art. 3 ust. 1 pkt 14) ustawy, pod pojęciem odzysku - rozumie się jakikolwiek proces, którego głównym wynikiem jest to, aby odpady służyły użytecznemu zastosowaniu przez zastąpienie innych materiałów, które w przeciwnym przypadku zostałyby użyte do spełnienia danej funkcji, lub w wyniku, którego odpady są przygotowywane do spełnienia takiej funkcji w danym zakładzie lub ogólnie w gospodarce.

Stosownie do art. 3 ust. 1 pkt 30) ustawy przez unieszkodliwianie odpadów - rozumie się proces niebędący odzyskiem, nawet, jeżeli wtórnym skutkiem takiego procesu jest odzysk substancji lub energii.

Przepis art. 16 ustawy stanowi, że gospodarkę odpadami należy prowadzić w sposób zapewniający ochronę życia i zdrowia ludzi oraz środowiska, w szczególności gospodarka odpadami nie może: 1) powodować zagrożenia dla wody, powietrza, gleby, roślin lub zwierząt; 2) powodować uciążliwości przez hałas lub zapach; 3) wywoływać niekorzystnych skutków dla terenów wiejskich lub miejsc o szczególnym znaczeniu, w tym kulturowym i przyrodniczym.

Stosownie do art. 29 ust. 1 odpady są przetwarzane w instalacjach lub urządzeniach. Instalacje oraz urządzenia do przetwarzania odpadów eksploatuje się tylko wówczas, gdy: 1) spełniają wymagania ochrony środowiska, w tym nie powodują przekroczenia standardów emisyjnych, o których mowa w przepisach o ochronie środowiska, oraz 2) pozostałości powstające w wyniku działalności związanej z przetwarzaniem odpadów będą przetwarzane z zachowaniem wymagań określonych w ustawie (ust. 2).

Zgodnie z art. 41 ust. 1 ustawy, prowadzenie zbierania odpadów i prowadzenie przetwarzania odpadów wymaga uzyskania zezwolenia.

W myśl ust. 2 zezwolenie na zbieranie odpadów i zezwolenie na przetwarzanie odpadów wydaje, w drodze decyzji, organ właściwy odpowiednio ze względu na miejsce zbierania lub przetwarzania odpadów.

Stosownie do brzmienia art. 3 organem właściwym jest:

1) marszałek województwa:

- a) dla przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko,
- b) dla odpadów innych niż niebezpieczne poddawanych odzyskowi w procesie odzysku polegającym na wypełnianiu terenów niekorzystnie przekształconych, jeżeli ilość umieszczanych w wyrobisku lub zapadlisku odpadów jest nie mniejsza niż 10 Mg na dobę lub całkowita pojemność wyrobiska lub zapadliska jest nie mniejsza niż 25 000 Mg,
- c) dla instalacji komunalnych,
- d) do wydania zezwolenia na zbieranie odpadów, w przypadku gdy maksymalna łączna masa wszystkich rodzajów odpadów magazynowanych w okresie roku przekracza 3000 Mg,

2) starosta - w pozostałych przypadkach.

Zgodnie z ust. 4 organem właściwym do wydania zezwolenia na zbieranie odpadów i zezwolenia na przetwarzanie odpadów na terenach zamkniętych jest regionalny dyrektor ochrony środowiska.

Z treści ust. 5 wynika, że działalność wymagająca uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów i zezwolenia na przetwarzanie odpadów może być, na wniosek posiadacza odpadów, objęta jednym zezwoleniem na zbieranie i przetwarzanie odpadów.

Stosownie do brzmienia ust. 6 w przypadku prowadzenia w tym samym miejscu przedsięwzięć, z których co najmniej jedno należy do przedsięwzięć wymienionych w ust. 3 pkt 1, organem właściwym do wydania zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów jest marszałek województwa.

Ustęp 6a stanowi, że organ właściwy wydaje zezwolenie na zbieranie odpadów lub zezwolenie na przetwarzanie odpadów po zasięgnięciu opinii wójta, burmistrza lub prezydenta miasta, właściwych ze względu na miejsce prowadzenia zbierania odpadów lub przetwarzania odpadów. Wymóg zasięgnięcia opinii prezydenta miasta nie dotyczy prezydenta miasta na prawach powiatu, jeżeli jest on organem właściwym do wydania zezwolenia.

W myśl ust. 6b w przypadku niewydania opinii w terminie określonym w art. 106 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, 1491 i 2052) przyjmuje się, że wydano opinię pozytywną.

Ustęp 8 stanowi, że do wydania zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące zezwolenia na zbieranie odpadów oraz zezwolenia na przetwarzanie odpadów.

Zgodnie z ust. 9 ilekroć w ustawie jest mowa o zezwoleniu na zbieranie odpadów lub zezwoleniu na przetwarzanie odpadów rozumie się przez to również zezwolenie na zbieranie i przetwarzanie odpadów.

W myśl art. 41a ust. 1 ustawy, zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenie na przetwarzanie odpadów oraz pozwolenie na wytwarzanie odpadów uwzględniające zbieranie lub przetwarzanie odpadów są wydawane po przeprowadzeniu przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, z udziałem przedstawiciela właściwego organu, kontroli instalacji lub jej części, obiektu budowlanego lub jego części lub miejsc magazynowania odpadów, w których ma być prowadzone przetwarzanie odpadów lub zbieranie odpadów, w zakresie spełniania wymagań określonych w przepisach ochrony środowiska.

Z treści ust. 1a wynika, że zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenie na przetwarzanie odpadów oraz pozwolenie na wytwarzanie odpadów uwzględniające zbieranie lub przetwarzanie odpadów są wydawane po przeprowadzeniu przez komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej kontroli instalacji lub jej części, obiektu budowlanego lub jego części lub miejsc magazynowania odpadów, w których ma być prowadzone przetwarzanie odpadów lub zbieranie odpadów, w zakresie spełniania wymagań określonych w przepisach dotyczących ochrony przeciwpożarowej oraz w zakresie zgodności z warunkami ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w operacie przeciwpożarowym, o którym mowa w art. 42 ust. 4b pkt 1, oraz w postanowieniu, o którym mowa w art. 42 ust. 4c.

Stosownie do treści ust. 2 do wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska oraz komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej z wnioskiem o przeprowadzenie kontroli występuje właściwy organ, przekazując kopię niezbędnej do przeprowadzenia kontroli dokumentacji, w szczególności wniosku, o którym mowa w art. 42 ust. 1 lub 2, oraz operatu przeciwpożarowego, o którym mowa w art. 42 ust. 4b pkt 1, wraz z postanowieniem, o którym mowa w art. 42 ust. 4c.

W myśl ust. 2a ustawy, jeżeli wniosek o przeprowadzenie kontroli dotyczy instalacji objętej obowiązkiem uzyskania pozwolenia zintegrowanego, kontrola wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska oraz postanowienie, o którym mowa w ust. 3, nie dotyczą oceny wymagań, o których mowa w art. 204 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska.

W myśl ust. 3 po przeprowadzeniu kontroli wojewódzki inspektor ochrony środowiska niezwłocznie wydaje postanowienie w przedmiocie spełnienia wymagań określonych w przepisach ochrony środowiska. Na postanowienie nie służy zażalenie.

Zgodnie z ust. 3a po przeprowadzeniu kontroli komendant powiatowy (miejski) Państwowej Straży Pożarnej wydaje postanowienie w przedmiocie spełnienia wymagań określonych w przepisach dotyczących ochrony przeciwpożarowej oraz w zakresie zgodności z warunkami ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w operacie przeciwpożarowym, o którym mowa w art. 42 ust. 4b pkt 1, oraz w postanowieniu, o którym mowa w art. 42 ust. 4c. Na postanowienie nie służy zażalenie.

Stosownie do brzmienia ust. 4 w przypadku postanowienia wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska negatywnie opiniującego spełnienie wymagań określonych w przepisach ochrony środowiska właściwy organ odmawia wydania zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na

przetwarzanie odpadów lub pozwolenia na wytworzenie odpadów uwzględniającego zbieranie lub przetwarzanie odpadów. Właściwy organ, mimo postanowienia wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska negatywnie opiniującego spełnienie wymagań określonych w przepisach ochrony środowiska, może wydać zezwolenie na zbieranie odpadów, zezwolenie na przetwarzanie odpadów lub pozwolenie na wytworzenie odpadów uwzględniające zbieranie lub przetwarzanie odpadów, jeżeli stwierdzi, że niespełnienie wymagań określonych w przepisach ochrony środowiska nie spowoduje powstania zagrożenia dla życia lub zdrowia ludzi lub dla środowiska.

Zgodnie z ust. 4a w przypadku postanowienia komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej negatywnie opiniującego spełnienie wymagań określonych w przepisach dotyczących ochrony przeciwpożarowej lub zgodność z warunkami ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w operacji przeciwpożarowej, o którym mowa w art. 42 ust. 4b pkt 1, oraz w postanowieniu, o którym mowa w art. 42 ust. 4c, właściwy organ odmawia wydania zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów lub pozwolenia na wytworzenie odpadów uwzględniającego zbieranie lub przetwarzanie odpadów.

W myśl ust. 5 przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku, gdy zezwolenie na przetwarzanie odpadów dotyczy przygotowania do ponownego użycia.

Stosownie do ust. 5a przepisu ust. 1a nie stosuje się w przypadku, gdy zezwolenie na przetwarzanie odpadów dotyczy odzysku poza instalacjami i urządzeniami lub przygotowania do ponownego użycia.

W myśl ust. 6 w przypadku istotnej zmiany zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów lub pozwolenia na wytworzenie odpadów uwzględniającego zbieranie lub przetwarzanie odpadów stosuje się przepisy ust. 1-5a.

Z treści ust. 7 wynika, że do kontroli, o której mowa w ust. 1, 1a i 6, nie stosuje się art. 48 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162 i 2105 oraz z 2022 r. poz. 24).

Zgodnie z treścią ust. 8 przepisów dotyczących przeprowadzania kontroli przez komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej oraz wykonania operatu przeciwpożarowego, o którym mowa w art. 42 ust. 4b pkt 1, nie stosuje się w przypadku:

- 1) zakładu stwarzającego zagrożenie wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, o którym mowa w art. 3 pkt 48a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska,
- 2) zezwoleń na zbieranie odpadów, zezwoleń na przetwarzanie odpadów oraz pozwoleń na wytworzenie odpadów uwzględniających zbieranie lub przetwarzanie odpadów, które dotyczą wyłącznie odpadów niepalnych.

W myśl ust. 9 do kontroli, o której mowa w ust. 1a, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1940 i 2490) dotyczące czynności kontrolno-rozpoznawczych.

Art. 42 ustawy o odpadach określa, co powinien zawierać wniosek o wydanie zezwolenia na zbieranie odpadów i zezwolenia na przetwarzanie odpadów.

Przepis art. 43 ustawy, wymienia elementy zezwolenia na zbieranie odpadów i zezwolenia na przetwarzanie odpadów oraz wymagania wobec obiektów przeznaczonych do zbierania, magazynowania lub przetwarzania odpadów.

Art. 44 ustawy, określa termin obowiązywania zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie dla prowadzącego zakład recyklingu statków.

Art. 45 ustawy dotyczy zwolnień z obowiązku uzyskania odpowiednio zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów.

Art. 46 ustawy stanowi o przesłankach odmowy wydania zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów.

Zgodnie z art. 170 ust. 2 ustawy stronami postępowań, o których mowa w ust. 1, nie są właściciele nieruchomości sąsiadujących z instalacją lub nieruchomością, na której będzie prowadzone zbieranie odpadów, przetwarzanie odpadów lub wydobywanie odpadów ze składowiska odpadów.

W oparciu o obowiązujący stan prawny, organ rozpatrujący wniosek stwierdza, że zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839) instalacja do przetwarzania wnioskowanych odpadów, należy do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, sklasyfikowanych w § 3 ust. 1 pkt 82) rozporządzenia. Biorąc po uwagę, że przetwarzanie odpadów nie stanowi przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2022 r. poz. 1029 t.j. z późn. zm.), na podstawie art. 41 ust. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, organem właściwym do rozpatrzenia wniosku w sprawie wydania zezwolenia na przetwarzanie odpadów, jest starosta.

Stosownie do art. 92 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1526 t.j.), prezydent miasta na prawach powiatu posiada uprawnienia do działania, jako organ powiatu tj. starosta, zaś na podstawie art. 26 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 40 t.j.) jest organem wykonawczym gminy. W konsekwencji tych rozwiązań prawnych prezydent miasta łączy w sobie uprawnienia do realizacji zadań z zakresu samorządu powiatowego. Tym samym prezydent miasta na prawach powiatu jest więc jednocześnie starostą – organem właściwym do wydania zezwolenia na przetwarzanie odpadów w sytuacji wskazanej w art. 41 ust. 3 ustawy o odpadach.

Po uzupełnieniu wniosku, pismem z dnia 25.08.2021 r., wniosek spełniał wymogi art. 42 ustawy o odpadach.

Zgodnie z art. 42 ust. 3a ustawy o odpadach, do wniosku załączono wymagane zaświadczenia o niekaralności prowadzącego instalację za przestępstwa przeciwko środowisku na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 października 2002r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (art. 42 ust. 3a pkt 2)) oraz zaświadczenia o niekaralności prezesa, członków zarządu i wspólników prowadzącego instalację za przestępstwa, o których mowa w art. 163, art. 164 lub art. 168 w związku z art. 163 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (art. 42 ust. 3a pkt 1) ppkt b)).

Do wniosku załączono wymagane na podstawie art. 42 ust 3a pkt 3), 4) i 5) ustawy o odpadach:

- oświadczenia osób wskazanych wyżej o niekaralności za wykroczenia określone w art. 183, art. 189 ust. 2 pkt 6 lub art. 191;
- oświadczenia, że w stosunku do osób wskazanych wyżej w ostatnich 10 latach nie wydano ostatecznej decyzji o cofnięciu zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów, zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów lub pozwolenia na wytworzenie odpadów uwzględniającego zbieranie i przetwarzanie odpadów lub nie wymierzono co najmniej trzykrotnie administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 194, w wysokości przekraczającej łącznie kwotę 150 000 zł;
- oświadczenia, że wskazane wyżej osoby nie są lub nie były wspólnikiem, prokurentem, członkiem rady nadzorczej lub członkiem zarządu innego przedsiębiorcy: a) w stosunku, do którego w ostatnich 10 latach wydano ostateczną decyzję o cofnięciu zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów, zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów lub pozwolenia na wytworzenie odpadów uwzględniającego zbieranie i przetwarzanie odpadów lub b) któremu wymierzono co najmniej trzykrotnie administracyjną

karę pieniężną, o której mowa w art. 194, w ostatnich 10 latach, w wysokości przekraczającej łącznie kwotę 150 000 zł, za naruszenia popełnione w czasie, gdy jest lub był współnikiem, prokurentem, członkiem rady nadzorczej lub członkiem zarządu tego innego przedsiębiorcy.

Do wniosku załączono operat przeciwpożarowy wymagany na podstawie art. 42 ust. 4b pkt 1) i 2) ustawy o odpadach, zawierający warunki ochrony przeciwpożarowej magazynowania odpadów, T.P.Ś. sp. z o.o. ul. Nakło 1, 44-180 Kotulin, Zakład: 43-100 Tychy, ul. Lokalna, działka 1126/28, opracowany przez rzeczoznawcę ds. zabezpieczeń przeciwpożarowych mgr inż. Zdzisława Winnickiego w grudniu 2018r. wraz z postanowieniem Komendanta Miejskiego Państwowej Straży Pożarnej w Tychach, znak: MZ.5585.1.2019.TK z dnia 09.01.2019r. w sprawie uzgodnienia warunków ochrony przeciwpożarowej dla zakładu przetwarzania w Tychach przy ul. Lokalnej na działce 1126/28 wskazanych w operacie przeciwpożarowym j.w. (art. 42 ust. 4c ustawy o odpadach).

Na podstawie art. 41a ust. 1 oraz ust. 1a ustawy o odpadach, zezwolenie na przetwarzanie odpadów jest wydawane po przeprowadzeniu przez:

- wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska z udziałem przedstawiciela właściwego organu, kontroli instalacji, obiektu budowlanego lub jego części lub miejsc magazynowania odpadów, w których ma być prowadzone przetwarzanie odpadów, w zakresie spełniania wymagań określonych w przepisach ochrony środowiska,
- komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej kontroli instalacji, obiektu budowlanego lub jego części lub miejsc magazynowania odpadów, w których ma być prowadzone przetwarzanie odpadów, w zakresie spełniania wymagań określonych w przepisach dotyczących ochrony przeciwpożarowej oraz w zakresie zgodności z warunkami ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w operacie przeciwpożarowym, o którym mowa w art. 42 ust. 4b pkt 1, oraz w postanowieniu, o którym mowa w art. 42 ust. 4c.

Mając na uwadze powyższe oraz przepis art. 41a ust. 2 ustawy o odpadach, pismami z dnia 30 sierpnia 2021 r. wniosek został przekazany do:

- Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w Katowicach celem wyznaczenia terminu i przeprowadzenia kontroli instalacji, obiektu budowlanego lub jego części, w których ma być prowadzone przetwarzanie odpadów, w zakresie spełniania wymagań określonych w przepisach ochrony środowiska,
- Komendanta Miejskiego Państwowej Straży Pożarnej w Tychach, celem przeprowadzenia kontroli instalacji, obiektu budowlanego lub jego części, w których ma być prowadzone przetwarzanie odpadów, w zakresie spełniania wymagań określonych w przepisach dotyczących ochrony przeciwpożarowej oraz w zakresie zgodności z warunkami ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w operacie przeciwpożarowym, o którym mowa w art. 42 ust. 4b pkt 1, oraz w postanowieniu, o którym mowa w art. 42 ust. 4c.

Po przeprowadzeniu w dniach od 27.09.2021r. do 08.10.2021r. czynności kontrolno-rozpoznawczych w obiektach i miejscach przetwarzania oraz magazynowania odpadów na terenie zakładu w Tychach przy ul. Lokalnej 21, Komendant Miejski Państwowej Straży Pożarnej w Tychach w dniu 12.10.2021 r. wydał postanowienie znak: MZ.5585.243.2021.DK opiniujące pozytywnie spełnienie wymagań określonych w przepisach o ochronie przeciwpożarowej oraz zgodność z warunkami ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w operacie przeciwpożarowym z grudnia 2018r. sporządzonym przez mgr inż. Zdzisława Winnickiego – rzeczoznawcę ds. zabezpieczeń przeciwpożarowych, a także w postanowieniu Komendanta Miejskiego Państwowej Straży Pożarnej w Tychach z dnia 09.01.2019r. znak: MZ.5585.1.2019.TK.

Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska pismem z dnia 24.09.2021 r. skierowanym do Prezydenta Miasta Tychy, stwierdził braki we wniosku dotyczące nie wskazania we wniosku proporcji mieszanin odpadów w procesie przetwarzania odpadów, informacji skąd będą pochodziły odpady oraz masy odpadów poddawanych przetwarzaniu jak i masy odpadów powstających w wyniku przetwarzania. Wyjaśnienia w powyższej sprawie zostały udzielone przez Prezydenta Miasta Tychy pismem z dnia 27.10.2021 r. Wniosek złożony przez spółkę EKOTECH Silesia sp. z o.o. jest kompletny i zawiera

wszystkie informacje wymagane przepisami ustawy o odpadach, a tym samym spełnia wymagania formalne pozwalające na jego rozpatrzenie. Rodzaje i ilość odpadów przewidzianych do przetwarzania zostały określone w dokumentacji załączonej do wniosku z dnia 29.07.2021 r. natomiast rodzaje i ilość wytwarzanych odpadów została określona w piśmie uzupełniającym z dnia 25.08.2021 r. złożonym przez wnioskodawcę. Zamiarem prowadzącego instalację, nie jest wytwarzanie odpadów lecz uzyskanie produktu, dlatego też ilość wytwarzanych odpadów została ograniczona wyłącznie do sytuacji awaryjnych. Stosownie do wymogów art. 42 ust. 2 pkt 6) ustawy o odpadach wniosek zawiera szczegółowy opis stosowanej metody przetwarzania odpadów, w tym wskazanie procesu przetwarzania zgodnie z załącznikiem nr 1 do ustawy oraz opis procesu technologicznego z podaniem rocznej mocy przerobowej instalacji. Przy opisie technologii prowadzenia procesu przetwarzania odpadów, przedsiębiorca nie jest zobowiązany do wskazywania źródła pochodzenia odpadów, które zamierza poddawać odzyskowi w procesie przetwarzania. Tak samo nie jest wymagane szczegółowe wskazywanie proporcji odpadów w stosunku do innych materiałów stosowanych w procesie ich przetwarzania. Natomiast na przedsiębiorcy ciąży obowiązek udowodnienia (po zakończonym procesie odzysku), że uzyskał on produkt a nie odpad. Czyli dopiero po operacji odzysku możliwe będzie przeprowadzenie badań i ustalenie, czym jest to, co pojawiło się po przetworzeniu odpadu osadów ściekowych.

Aby wprowadzić materiał po odzysku na rynek w charakterze produktu o nazwie MaxCalc STN ph regulator, przedsiębiorca zobowiązany będzie potwierdzić stosownymi badaniami, że produkt otrzymany z przerobionych osadów ściekowych pochodzących z danej oczyszczalni, spełnia normy jakościowe przewidziane dla produktów danego rodzaju oraz wymagania jakościowe organiczno-mineralnego środka poprawiającego właściwości gleby określone w decyzji Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi nr G-962/21 znak: DSJ.ns.8101.27.2021.61 z dnia 24.05.2021 r. Na podstawie opracowanej i przedłożonej dokumentacji Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi, oceni produkt w kontekście przepisów ustawy z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu oraz zadecyduje o spełnieniu wymogów niezbędnych do uznania danego produktu za mineralno organiczny środek poprawiający właściwości gleby i zmieni swoją decyzję z dnia 24.05.2021 r. (bądź wyda nową decyzję) dopuszczającą stosowanie osadów ściekowych z danej oczyszczalni, do produkcji środka o nazwie MaxCalc STN ph regulator.

Pismem z dnia 14.01.2022 r. Śląski Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska poinformował o terminie rozpoczęcia kontroli na terenie Zakładu w dniu 02.02.2022 r. Protokół kontroli nr WIOŚ-Katow 42/2022 został podpisany w dniu 04.03.2022 r., a Postanowieniem z dnia 11.03.2022 r. znak IN.III.7060.62.2021.KM Śląski Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska zaopiniował pozytywnie spełnienie wymagań określonych w przepisach ochrony środowiska przez instalację, w której planowane jest prowadzenie przetwarzania odpadów.

Zgodnie z art. 42 ust. 7 ustawy o odpadach organ administracji zapewnia możliwość udziału społeczeństwa, na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, w postępowaniu, którego przedmiotem jest wydanie zezwolenia dotyczącego instalacji do termicznego przekształcania odpadów lub decyzji o zmianie tego zezwolenia. Biorąc pod uwagę przedmiot postępowania, który nie dotyczy instalacji termicznego przekształcania odpadów, organ nie był zobowiązany do prowadzenia postępowania z udziałem społeczeństwa.

Stosownie do art. 72 ust. 1 pkt 21) ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, wnioskodawca uzyskał oraz załączył do wniosku o wydanie zezwolenia na przetwarzanie odpadów, decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach.

Ustalono, że decyzja Prezydenta Miasta Tychy o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa zakładu do produkcji polepszaczy gleb lub nawozów mineralno-organicznych MaxCalc ST w wyniku przetwarzania zagęszczonych osadów ściekowych i innych

odpadów organicznych” z dnia 10.10.2017 r. (IKO.6220.30.2017.AŻP), została wydana na wniosek wspólników spółki cywilnej EURO-BUD s.c. W.Dudek, K.Bielak z siedzibą w Tychach przy ul. Oświęcimskiej 247, a następnie przeniesiona decyzją z dnia 30.11.2017r. (IKO.6220.30.2017.AŻP) na rzecz firmy T.P.Ś. sp. z o.o. z siedzibą w Kotulinie, ul. Nakło 1 oraz decyzją z dnia 08.01.2020 r. (IKO.6220.30.2017.AŻP) na rzecz spółki EKOTECH Silesia sp. z o.o. z siedzibą w Tychach przy ul. Lokalnej 21.

W toku postępowania ustalono, że działka nr 1126/28, na której pierwotnie planowano lokalizację zakładu, została podzielona na dwie działki o nr 1143/28 i 1144/28. Obie działki stanowią własność spółki EKOTECH Silesia sp. z o.o. z siedzibą w Tychach przy ul. Lokalnej 21, natomiast zakład zlokalizowany został w części południowej na działce nr 1143/28.

Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach z dnia 10.10.2017 r. (IKO.6220.30.2017.AŻP), została wydana w dacie, gdy na ww. terenie obowiązywał miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego (MPZP) przyjęty Uchwałą NR 0150/XVII/373/08 RADY MIASTA TYCHY z dnia **28 lutego 2008 r.** w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru położonego w rejonie ul. Lokalnej. Południowa część działki nr 1126/28 znajdowała się na terenie oznaczonym jako 4PB – tereny działalności gospodarczej (z dopuszczeniem gospodarki osadowej i biogazowej). Na podstawie wskazanej powyżej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w kolejnych latach spółka uzyskała pozwolenie na budowę budynku i zakończyła budowę oraz wyposażyła budynek w instalację do przetwarzania odpadów, a w dniu 29.07.2021 r. złożyła wniosek o wydanie zezwolenia na prowadzenie przetwarzania odpadów w procesie odzysku.

Przy ocenie wniosku o wydanie zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów, organ ma obowiązek stwierdzić czy nie zachodzą przesłanki odmowy wydania zezwolenia określone w art. 46 ust. 1 ustawy o odpadach, tj. czy zamierzony sposób gospodarowania odpadami:

- 1) mógłby powodować zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzi lub dla środowiska,
- 2) jest niezgodny z planami gospodarki odpadami,
- 3) jest niezgodny z przepisami prawa, w tym prawa miejscowego.

Oznacza to, że każdorazowo przed wydaniem decyzji zezwalającej organ musi sprawdzić i dokonać analizy zebranych dokumentów i ocenić czy nie zachodzą przesłanki do odmowy wydania decyzji zezwalającej na przetwarzanie odpadów. Jeżeli zamierzony sposób gospodarki odpadami wpisuje się w jeden z powyższych warunków, organ administracyjny jest zobowiązany, a nie tylko uprawniony do wydania decyzji odmownej.

Organ wydaje zezwolenie, czyli bada stan prawny na dzień wydania decyzji (Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 30 sierpnia 2017 r. III SA/GI 591/17).

Pierwsza przesłanka obligująca organ do odmowy wydania zezwolenia, dotyczy oceny czy zamierzony sposób gospodarowania odpadami mógłby powodować zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzi lub dla środowiska (art. 46 ust. 1 pkt 1 ustawy o odpadach). Przedstawiony w dokumentacji załączonej do wniosku z dnia 29.07.2021 r. sposób gospodarowania odpadami polegający na ich przetwarzaniu w celu produkcji polepszacza gleby lub nawozu mineralno organicznego w technologii opartej na procesach suszenia i higienizacji odpadów w wysokiej temperaturze w obecności reagenta, obejmuje dwa rodzaje odpadów, które klasyfikowane są jako 02 03 80 (wytloki, osady i inne odpady z przetwórstwa produktów roślinnych (z wyłączeniem 02 03 81)) oraz 19 08 05 (ustabilizowane komunalne osady ściekowe). Tak, więc procesowi przetwarzania poddawane są odpady, które nie są klasyfikowane jako odpady niebezpieczne. Odpady przeznaczone do przetwarzania nie będą magazynowane na terenie zakładu, lecz kierowane bezpośrednio do muldy przyjęciowej zlokalizowanej na terenie hali produkcyjnej, gdzie będą spryskiwane roztworem siarczanu żelazowego w celu ograniczenia powstawania substancji odorowych. Mulda przyjęciowa jest zamykana klapą gwarantującą wysoki stopień hermetyzacji. Reagent stosowany w procesie w postaci wapna będzie wtłaczany pneumatycznie do silosa usytuowanego na zewnątrz budynku. Zanieczyszczone powietrze procesowe będzie kierowane do oczyszczania na filtrach ze złożem węglowym, natomiast ścieki

przemysłowe oraz ścieki z mycia posadzki, gromadzone będą w zbiorniku bezodpływowym i wywożone na oczyszczalnię ścieków. Proces produkcyjny prowadzony będzie w instalacji zlokalizowanej wewnątrz hali produkcyjnej pod ścisłą kontrolą automatycznego układu sterowania. Po zakończeniu procesu, powstanie produkt, który ładowany będzie na pojazdy samochodowe odbiorców produktu i wywożony do użytkowników. W przypadku uzyskania niepełnowartościowego produktu, nie będzie on magazynowany na terenie zakładu lecz przekazywany do odbiorcy posiadającego stosowne uprawnienia. Konserwacja maszyn i urządzeń prowadzona będzie przez firmę zewnętrzną, która odpowiedzialna będzie za przekazanie wytworzonych odpadów uprawnionemu odbiorcy.

Bezpośrednie otoczenie terenu planowanej inwestycji stanowią: od strony północnej lasy, od strony wschodniej lasy i grunty orne, od strony południowej teren oczyszczalni ścieków komunalnych a od strony zachodniej zakład gospodarki odpadami wraz ze składowiskiem odpadów. W związku z powyższym z uwagi na brak w bezpośrednim otoczeniu terenu inwestycji zabudowy mieszkaniowej, nie nastąpi pogorszenie komfortu życia mieszkańców.

Postanowieniem z dnia 11.03.2022r. znak IN.III.7060.62.2021.KM Śląski Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska zaopiniował pozytywnie spełnienie wymagań określonych w przepisach ochrony środowiska przez instalację, w której planowane jest prowadzenie przetwarzania odpadów, zlokalizowanej w Tychach przy ul. Lokalnej 21.

Biorąc pod uwagę wskazany wyżej sposób postępowania z odpadami w procesie przetwarzania oraz opinię WIOŚ, stwierdza się, że planowany sposób gospodarowania odpadami nie będzie powodować zagrożenia dla życia lub zdrowia ludzi lub dla środowiska i tym samym nie stanowi przesłanki do odmowy udzielenia zezwolenia na przetwarzanie odpadów.

Odnosząc się do drugiej przesłanki, dotyczącej zgodności przedsięwzięcia z planem gospodarki odpadami (art. 46 ust. 1 pkt 2 ustawy o odpadach) stwierdzono, że planowana instalacja do przetwarzania odpadów, nie jest objęta planem gospodarki odpadami, co nie wyklucza dopuszczalności realizacji inwestycji. Na terenie województwa śląskiego obowiązuje uchwalony przez Sejmik Województwa Śląskiego w dniu 24 kwietnia 2017 roku „Plan gospodarki odpadami dla województwa śląskiego na lata 2016-2022”. Plan gospodarki odpadami dla województwa śląskiego obejmuje również uwarunkowania gospodarki odpadami wynikające z obowiązujących dokumentów planistycznych, w tym Krajowego Programu Oczyszczania Ścieków Komunalnych. Zapisy planu wskazują, że dominującym kierunkiem zagospodarowania komunalnych osadów ściekowych (wg danych za 2014r. i 2015r.) było wykorzystanie osadów w rolnictwie, do rekultywacji terenów, w tym gruntów na cele rolne, do uprawy roślin przeznaczonych do produkcji kompostu, poprzez przekształcanie termiczne, oraz składowanie i czasowe magazynowanie.

Na terenie woj. śląskiego znajdują się dwie instalacje termicznego przekształcania komunalnych osadów ściekowych oraz 17 instalacji do zagospodarowania komunalnych osadów ściekowych w innych procesach. Lokalizacja tych instalacji oraz instalacji, w których możliwe jest termiczne przekształcanie osadów ściekowych została przedstawiona w załączniku II do planu (tabele J1 i J2). Według stanu na dzień opracowywania planu, zakład w Tychach przy ul. Lokalnej jeszcze nie istniał i tym samym nie mógł być uwzględniony w wykazie instalacji funkcjonujących przedstawionych w planie, co nie stanowi przesłanki do odmowy udzielenia zezwolenia na przetwarzanie odpadów.

Decyzją nr 5/2022 znak: RKO.6233.14.21.2022.EO z dnia 12.04.2022 r. Prezydent Miasta Tychy odmówił przedsiębiorcy EKOTECH Silesia sp. z o.o., ul. Lokalna 21, 43-100 Tychy (NIP: 6462979524, Regon: 384010469) wydania zezwolenia na prowadzenie przetwarzania odpadów w zakładzie przy ul. Lokalnej 21 w Tychach, na nieruchomości stanowiącej działkę gruntu o numerze 1143/28 (wydzielonej z działki 1126/28).

W uzasadnieniu wskazano, że po sprawdzeniu zgodności planowanego przedsięwzięcia z przepisami prawa miejscowego, w tym ustaleniami obowiązującego planu, stwierdzono brak zgodności zamierzonego sposobu gospodarowania odpadami z przepisami prawa, w tym prawa

miejscowego, co w konsekwencji obliguje organ, do odmowy wydania zezwolenia na przetwarzanie odpadów w związku z przepisem art. 46 ust. 1 pkt 3 ustawy o odpadach.

II.

Strona wniosła odwołanie od decyzji nr 5/2022 z dnia 12.04.2022 r. odmawiającej przedsiębiorcy wydania zezwolenia na przetwarzanie odpadów.

Zaskarżonej decyzji postawiono zarzuty naruszenia:

- 1) art. 46 ust. 1 pkt 3 ustawy o odpadach, poprzez uznanie, że planowana działalność jest sprzeczna z aktualnym mpzp (tj. uchwałą Nr VIII/152/19 Rady Miasta Tychy z dnia 30 maja 2019 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru w rejonie ulic: Lokalnej, Serdecznej, linii kolejowej oraz doliny Potoku Tyskiego w Tychach, podczas gdy prawidłowa wykładnia tego mpzp prowadzi do wniosku, iż planowana działalność w zakresie przetwarzania odpadów jest zgodna z tym planem, tym samym nie było podstaw do odmowy udzielenia zezwolenia;
- 2) § pkt 1 i pkt 10 uchwały Nr VIII/152/19 Rady Miasta Tychy z dnia 30 maja 2019 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru w rejonie ulic: Lokalnej, Serdecznej, linii kolejowej oraz doliny Potoku Tyskiego w Tychach, poprzez uznanie, że na obszarze oznaczonym symbolem PU możliwa jest lokalizacja jedynie inwestycji celu publicznego w zakresie gospodarki odpadami, podczas gdy prawidłowa wykładnia tego planu prowadzi do wniosku, iż na obszarze tym, obok w/w inwestycji celu publicznego, możliwe jest lokalizowanie również innych inwestycji, mieszczących się w zakresie wskazanym w § 7 pkt 1 mpzp (np. zakładów produkcyjnych i usługowych oraz obiektów związanych z gospodarką odpadami niebędących inwestycją celu publicznego);
- 3) art. 2 pkt 5 u.p.z.p. w związku z art. 6 pkt 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1899 z późn. zm.) dalej, jako „ustawa o gospodarce nieruchomościami”, poprzez błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, iż zakład gospodarki odpadami może być inwestycją celu publicznego wyłącznie wtedy, gdy jest wyposażony w urządzenia stanowiące własność podmiotu publicznego, podczas gdy prawidłowa wykładnia tych przepisów prowadzi do wniosku, iż własność urządzeń nie ma w tym przypadku znaczenia, a ich dostępność i znaczenie na szczeblu lokalnym i ponadlokalnym;
- 4) art. 6 pkt 4 ustawy o gospodarce nieruchomościami, poprzez jego niezastosowanie i brak uznania, że zakład Spółki realizuje cel publiczny w postaci budowy i utrzymania obiektów i urządzeń służących ochronie środowiska;
- 5) naruszenie art. 2 i 7 Konstytucji RP w związku z art. 35 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 503), dalej „u.p.z.p.”, poprzez niezastosowanie w przypadku, gdy teren działki 1143/28 został legalnie zagospodarowany zgodnie z przeznaczeniem określonym w poprzednio obowiązującym mpzp (tj. uchwałą Nr 0150/XVII/373/08 Rady Miasta Tychy z dnia 28 lutego 2008 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru położonego w rejonie ul. Lokalnej) i Spółka ma prawo kontynuować to zagospodarowanie na mocy art. 35 u.p.z.p. (na terenie działki wybudowano i wyposażono instalację do przetwarzania odpadów w oparciu o ostateczną decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach oraz ostateczne pozwolenie na budowę).

Po rozpoznaniu odwołania SKO wydało decyzję SKO.OS/41.9/254/2022/6966/KS z dnia 02.06.2022 r. uchylającą w całości zaskarżoną decyzję i przekazało sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji.

W uzasadnieniu SKO stwierdziło, że:

- organ nie przeprowadził prawidłowo postępowania wyjaśniającego w zakresie zgodności planowanego przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu,

- nie dokonał analizy zapisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w jego całości w zakresie zgodności planowanego przedsięwzięcia z ustaleniami planu,
- wskazał, że postanowienia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie powinny być interpretowane w sposób nadmiernie ograniczający prawa właściciela.
- biorąc pod uwagę brzmienie całości zapisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zatwierdzonego uchwałą nr VIII/152/19 Rady Miasta Tychy z dnia 30.05.2019 r., nie wyklucza się możliwości prowadzenia planowanej działalności polegającej na przetwarzaniu odpadów na działce objętej wnioskiem, oznaczonej jako teren PU, bowiem taka działalność jest dopuszczalna zgodnie z treścią § 7 ww. planu. Natomiast § 7 ust. 10 ww. planu dotyczy inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym w zakresie gospodarki odpadami, które mogą być prowadzone tylko na terenie oznaczonym na rysunku planu. Jak wynika z kolei z akt sprawy inwestycja strony nie stanowi inwestycji celu publicznego. Zatem może w myśl § 7 ww. planu zostać zlokalizowana w dowolnej części ww. planu na terenach oznaczonych w planie jako PU.

Ponadto SKO stwierdziło, że organ nie dokonał oceny tak wniosku strony, jak i pozostałych przesłanek odmowy wynikających z art. 46 ustawy o odpadach tj. czy zamierzony sposób mógłby powodować zagrożenie dla życia lub zdrowia i środowiska lub jest niezgodny z planem gospodarki odpadami. W związku z powyższym Kolegium wskazało, że ponownie rozpatrując przedmiotową sprawę organ winien usunąć wszelkie uchybienia wskazane w treści decyzji.

III.

Po ponownej analizie sprawy, Prezydent Miasta Tychy wydał decyzję nr 10/2022 z dnia 07.07.2022 r., którą odmówił przedsiębiorcy wydania zezwolenia na przetwarzanie odpadów.

W uzasadnieniu decyzji organ odniósł się do przesłanek odmowy wydania zezwolenia określonych w art. 46 ust. 1 ustawy o odpadach, tj. czy zamierzony sposób gospodarowania odpadami:

- 1) mógłby powodować zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzi lub dla środowiska,
- 2) jest niezgodny z planami gospodarki odpadami,
- 3) jest niezgodny z przepisami prawa, w tym prawa miejscowego.

Jeżeli zamierzony sposób gospodarki odpadami wpisuje się w jeden z powyższych warunków, organ administracyjny jest zobowiązany, a nie tylko uprawniony do wydania decyzji odmownej.

Zważywszy, że organ wydaje zezwolenie, czyli bada stan prawny na dzień wydania decyzji, nie zakwestionowano przesłanek wskazanych w art. 46 ust 1 pkt 1) i 2), natomiast wskazano, że przesłanka określona w art. 46 ust 1 pkt 3) tj. brak zgodności planowanego zamierzenia z mpzp zobowiązuje organ do wydania decyzji odmownej.

W uzasadnieniu analizie poddano kwestię zgodności planowanej działalności w zakresie przetwarzania odpadów z ustaleniami planu obejmujące następujące zagadnienia:

- 1) czy w świetle zapisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego planowana inwestycja, biorąc pod uwagę jej przedmiot, może być realizowana na zainwestowanym obszarze,
- 2) czy w świetle zapisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zamierzenie inwestycyjne spełnia definicję inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym w zakresie gospodarowania odpadami.

Mając na uwadze zapisy obowiązującego planu miejscowego, planowana inwestycja zlokalizowana jest w obszarze przewidzianym do realizacji inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym, oznaczonym jako tereny zabudowy produkcyjno-usługowej w zakresie gospodarowania odpadami. W ramach powyższego przeznaczenia, w myśl zapisów planu na tym terenie mogą być realizowane składowiska odpadów, obiekty produkcyjne, magazyny i składy, obiekty budowlane związane z gospodarowaniem odpadami. Zważywszy na przedmiot wniosku, należy w tej części uznać zgodność zamierzenia inwestycyjnego z zapisami planu, gdyż przedmiotem wniosku jest udzielenie

zgody na przetwarzanie odpadów. Uwzględniając definicję pojęcia „gospodarowanie odpadami” określoną w art. 3 ust. 1 pkt 2) ustawy o odpadach, przez które rozumie się zbieranie, transport lub przetwarzanie odpadów, w tym sortowanie, wraz z nadzorem nad wymienionymi działaniami, a także późniejsze postępowanie z miejscami unieszkodliwiania odpadów oraz działania wykonywane w charakterze sprzedawcy odpadów lub pośrednika w obrocie odpadami, **zakres wniosku obejmujący przetwarzanie odpadów mieści się w zapisach planu dla terenów oznaczonych symbolem PU, na których dopuszcza się realizację urządzeń służących do odzysku i unieszkodliwiania odpadów.**

Zgodnie z art. 2 ust 5 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym przez "inwestycję celu publicznego" - należy rozumieć działania o znaczeniu lokalnym (gminnym) i ponadlokalnym (powiatowym, wojewódzkim i krajowym), a także krajowym (obejmującym również inwestycje międzynarodowe i ponadregionalne), oraz metropolitalnym (obejmującym obszar metropolitalny) **bez względu na status podmiotu podejmującego** te działania oraz źródła ich finansowania, **stanowiące realizację celów, o których mowa w art. 6 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami** (Dz. U. z 2021 r. poz. 1899 t.j. z późn. zm.).

Analizując treść przywołanego powyżej przepisu art. 2 ust. 5 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, powszechnie przyjmuje się w orzecznictwie, iż co do zasady cele publiczne wymienione w ustawie o gospodarce nieruchomościami i w innych ustawach mogą być realizowane nie tylko przez Skarb Państwa (czy też państwo) oraz jednostki samorządu terytorialnego, **ale także przez inne podmioty**. Powyższa ogólna zasada nie znajduje jednak zastosowania w sytuacji gdy przepis ustawy stanowi w danej sprawie inaczej.

Charakter celów publicznych nie jest związany z publicznoprawnym charakterem podmiotu realizującego te cele, ale z tym czy dany cel został wymieniony w ustawie jako cel publiczny (wyroki NSA z 13.03.2008r., II OSK 222/07, oraz z 9.02.2000r., I SA 363/99). W niektórych przypadkach ustawodawca uznał jednak za cele publiczne tylko takie działania, które są podejmowane przez publicznoprawne lub działające w imieniu takich podmiotów organy.

Niektóre z działań, obiektów lub urządzeń wymienionych w art. 6 ustawy o gospodarce nieruchomościami, zostały uznane za cele publiczne tylko wtedy, gdy mają charakter publiczny. Dotyczy to części obiektów i urządzeń wymienionych w art. 6 pkt 1, 3, 6 i 6a. Jeśli (...) nie zostało to wyraźnie zaznaczone w przepisie, cel publiczny nie musi być powiązany z publicznym charakterem obiektu. Może także istnieć wiele obiektów i urządzeń mających charakter publiczny, które nie zostały przez ustawodawcę zaliczone do celów publicznych (Bończak-Kucharczyk Ewa, Ustawa o gospodarce nieruchomościami. Komentarz aktualizowany).

W zamkniętym katalogu celów publicznych określonych w ustawie o gospodarce nieruchomościami art. 6 pkt 3 jako jeden z nich wskazuje budowę i utrzymywanie publicznych urządzeń służących do zaopatrzenia ludności w wodę, gromadzenia, przesyłania, oczyszczania i odprowadzania ścieków oraz odzysku i unieszkodliwiania odpadów, w tym ich składowania.

Zabudowa zatem obszaru oznaczonego w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego zatwierdzonego uchwałą Nr VIII/152/19 Rady Miasta Tychy z 30 maja 2019 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru w rejonie ulic: Lokalnej, Serdecznej, linii kolejowej oraz doliny Potoku Tyskiego w Tychach, symbolem PU – **winna polegać na budowie publicznych urządzeń służących do odzysku i unieszkodliwiania odpadów, składowisk odpadów, obiektów budowlanych związanych z gospodarowaniem odpadami lub składów i magazynów przeznaczonych do gospodarowania odpadami.**

Jak jednak podkreśla się w doktrynie, określony w treści art. 6 pkt 3 ustawy o gospodarce nieruchomościami **cel publiczny ograniczony został do urządzeń publicznych. Należy zwrócić uwagę, że przepis nie mówi o świadczeniu usług publicznie dostępnych, ale o tym, że to same urządzenia mają być publiczne** (mają stanowić własność publiczną) - (Sara Oziemska. Komentarz Lex 2020).

Zważywszy, że inwestor nie jest, jak wynika z informacji ujawnionych w Krajowym Rejestrze Sądowym nr 0000814663, podmiotem publicznym – zasadniczo nie jest możliwym, aby zrealizowana przez niego inwestycja obejmowała budowę publicznych urządzeń. Sytuacja, w której podmiot prywatny realizuje tego typu inwestycję jest możliwa jedynie w ramach prawem dopuszczonego współdziałania, np. na podstawie ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym. W analizowanym przypadku sytuacja taka nie ma miejsca.

Reasumując, Wnioskodawca nie działa w ramach prawem dopuszczonego współdziałania, np. na podstawie ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym, w związku z czym zrealizowana przez niego inwestycja obejmująca wyposażenie obiektu budowlanego w urządzenia do odzysku odpadów, nie spełnia wymagań zdefiniowanych dla publicznych urządzeń.

Mając na względzie powyższe oraz wskazówki SKO, organ podjął czynności zmierzające do dokładnego wyjaśnienia zapisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obowiązującego na działce przewidzianej pod inwestycję, w dniu składania wniosku o wydanie zezwolenia na przetwarzanie odpadów. W tym celu o opinię zwrócono się do Wydziału Planowania Przestrzennego i Urbanistyki Urzędu Miasta w Tychach. Zgodnie ze stanowiskiem Wydziału Planowania Przestrzennego i Urbanistyki opartym o przepisy ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, przedstawionym w piśmie z dnia 13.06.2022 r., na działce 1143/28 przy ul. Lokalnej w Tychach, możliwa jest wyłącznie realizacja inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym w zakresie gospodarowania odpadami. Taka polityka przestrzenna prowadzona jest od czasu przyjęcia przez Radę Miasta Tychy Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Tychy, uchwałą Nr XXXIII/692/13 z dnia 30 sierpnia 2013 r. z późn. zm.).

Studium wskazuje obszary rozmieszczenia inwestycji celu publicznego, które oznaczone zostały jako:

- CPP - inwestycji celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym (budowa regionalnego obiektu gospodarki odpadami),
- CPL - inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym (rozbudowa zakładu gospodarki odpadami).

Stosownie do art. 9 ust. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustalenia zawarte w Studium są wiążące dla organów gminy przy sporządzaniu planów miejscowych.

Zgodnie z art. 10 ust. 2 pkt 6 i 7 ww. ustawy, w Studium określa się w szczególności obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym oraz obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, zgodnie z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa.

Obowiązujące Studium uwzględnia uwarunkowania wynikające z zadań służących realizacji ponadlokalnych celów publicznych, określając obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, zgodnie z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa i programów zawierających zadania rządowe, służące realizacji inwestycji celu publicznego o znaczeniu krajowym, sporządzanych przez ministrów i centralne organy administracji rządowej.

Inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym (CPP2) obejmowały budowę regionalnego obiektu gospodarki odpadami, natomiast inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym (CPL1) przewidywały rozbudowę zakładu gospodarki odpadami.

W dniu 22 czerwca 2017 r. Rada Miasta Tychy przyjęła uchwałę Nr XXXVIII/601/17 w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru w rejonie ulic: Lokalnej, Serdecznej, linii kolejowej oraz doliny potoku Tyskiego w Tychach dla

obszaru, który został wskazany w Studium jako priorytetowy do sporządzenia planu, w celu realizacji ustaleń polityki przestrzennej określonej w Studium i rozwiązania zidentyfikowanych problemów przestrzennych. Głównym celem sporządzenia planu miejscowego miało być ustalenie zasad zagospodarowania terenu inwestycji celu publicznego – rozbudowy regionalnego obiektu gospodarki odpadami, z możliwością dopuszczenia lokalizacji urządzeń wytwarzających energię ze źródeł odnawialnych o mocy powyżej 100 kW.

Uchwałą Nr VIII/152/19 z dnia 30 maja 2019 r. Rada Miasta Tychy przyjęła miejscowy plan, którego celem było przyjęcie regulacji dotyczących zagospodarowania przestrzeni uwzględniających wymagania planowania przestrzennego, adekwatnie do planowanej inwestycji stanowiącej inwestycję celu publicznego o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym, dotyczącej rozbudowy istniejącego składowiska odpadów komunalnych.

Zgodnie z załącznikiem nr 3 do ww uchwały, do inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej należących do zadań własnych Gminy Tychy, wynikających z ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru w rejonie ulic Lokalnej, Serdecznej, linii kolejowej oraz doliny Potoku Tyskiego w Tychach, zalicza się rozbudowę zakładu gospodarki odpadami, realizowaną na terenach o symbolach PU, O i Z3, która finansowana lub współfinansowana będzie z budżetu Gminy Tychy lub jednostek organizacyjnych Gminy Tychy. Jako źródło finansowania dopuszcza się również środki zewnętrzne.

Działka nr 1143/28 znajduje się na terenie oznaczonym symbolem PU – teren zabudowy produkcyjno-usługowej. Zgodnie z § 7 pkt 10 uchwały, jest to obszar inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym w zakresie gospodarowania odpadami. **Wszystkie ustalenia planu dla danego terenu należy rozpatrywać łącznie, a ich wybiórcze stosowanie nie może mieć zastosowania. Dlatego z uwagi na powyższy zapis, plan nie daje możliwości realizacji innej inwestycji niż o wskazanych przeznaczeniach i jednocześnie będącej inwestycją celu publicznego o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym w zakresie gospodarki odpadami.**

Podkreślenia wymaga okoliczność, iż w Uchwale Nr VIII/152/19 z dnia 30 maja 2019 r. Rada Miasta Tychy stwierdziła, że projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru w rejonie ulic: Lokalnej, Serdecznej, linii kolejowej oraz doliny potoku Tyskiego w Tychach nie narusza ustaleń obowiązującego „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Tychy”, przyjętego Uchwałą Nr 0150/III/40/2002 Rady Miasta Tychy z dnia 18 grudnia 2002 r. z późn. zm. W tym miejscu ponownie należy wskazać, że obszar planowanej działalności w studium jednoznacznie stanowił inwestycję celu publicznego o znaczeniu lokalnym (CPL1).

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, zgodnie z art. 14 ust. 8 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, jest aktem prawa miejscowego, który w myśl art. 87 ust. 2 Konstytucji RP stanowi prawo obowiązujące na obszarze działania organu, który go ustanowił. Plan ustala w szczególności przeznaczenie terenu na danym obszarze oraz określa sposób zagospodarowania, a także kształtuje sposób wykonywania prawa własności nieruchomości (art. 4 ust. 1 i art. 6 ust. 1 ustawy). Rada gminy, decydując w akcie planistycznym o sposobie zagospodarowania określonego obszaru gminy, determinuje przeznaczenie oraz sposób korzystania z tego terenu.

Wobec regulacji związanych z planem zagospodarowania przestrzennego ustawodawca przewidział w toku postępowania dotyczącego ubiegania się o zezwolenie na przetwarzanie odpadów konieczność związania organu orzekającego w sprawie postanowieniami planu, czemu dał wyraz w art. 46 ust. 1 pkt 3 ustawy o odpadach.

Zważywszy na pełny zapis § 7 miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zatwierdzonego uchwałą Nr VIII/152/19 Rady Miasta Tychy z dnia 30 maja 2019r., należy stwierdzić, że dla uznania zgodności inwestycji z zapisami planu **muszą być spełnione łącznie dwa warunki** tj.

przeznaczenie obiektów budowlanych winno być związane z gospodarowaniem odpadami, a jednocześnie inwestycja winna stanowić inwestycję celu publicznego (§ 7 pkt 1 ppkt a oraz pkt 10). Pozostałe postanowienia § 7 zawarte w punktach 2 do 9 oraz 11 do 12 są spełnione bądź nie dotyczą wnioskowanej działalności.

W ocenie organu wykładnia językowa zapisów planu absolutnie nie prowadzi do wniosku, iż planowana działalność jest dopuszczalna zgodnie z treścią § 7 w/w planu. Podkreślenia wymaga, iż przedmiotowy § 7 zawiera 12 jednostek redakcyjnych (punktów), które bezwzględnie należy rozpatrywać łącznie. Tak samo, jak planowana zabudowa bądź inwestycja muszą uwzględniać zapisy np. pkt 2-7 dotyczących nieprzekraczalnej linii zabudowy, maksymalnej wielkości powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki budowlanej, wskaźnika intensywności zabudowy, minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej, geometrii dachów czy maksymalnej wysokości zabudowy, tak samo musi uwzględniać zapisy pkt 10 odnoszącego się do konieczności realizacji inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym w zakresie gospodarowania odpadami. Wykładnia taka z całą pewnością nie może zostać uznana za niesłuszną lub niesprawiedliwą. Nadto przedmiotowa wykładnia jest całkowicie zgodna z treścią graficzną planu, który w sposób nie budzący wątpliwości wskazuje obszary inwestycji celu publicznego. Ponownie należy wskazać, iż wszystkie ustalenia planu dla danego terenu należy rozpatrywać łącznie, a ich wybiórcze stosowanie nie może mieć zastosowania.

W oparciu o przeprowadzoną analizę organ ustalił, że zamierzenie inwestycyjne objęte wnioskiem Ekotech Silesia sp. z o.o. nie spełnia wymogów stawianych zapisami § 7 pkt 10) miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zatwierdzonego uchwałą Nr VIII/152/19 Rady Miasta Tychy z 30 maja 2019r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru w rejonie ulic: Lokalnej, Serdecznej, linii kolejowej oraz doliny Potoku Tyskiego w Tychach, gdyż nie stanowi inwestycji celu publicznego.

Przy ocenie złożonego wniosku o zezwolenie, obowiązkiem właściwego organu administracji publicznej, o którym mowa w art. 41 ust. 2 ustawy o odpadach, jest jednoczesne uwzględnienie przepisów prawa miejscowego, tj. wszystkich przepisów planu w zakresie wskazanego miejsca przetwarzania odpadów. Organ nie może kwestionować obowiązujących postanowień planu i dokonywać oceny w zakresie ewentualnej niezgodności postanowień planu z innymi obowiązującymi przepisami prawa. W ramach oceny złożonego wniosku o zezwolenie, organ ma obowiązek dokonać samodzielnej analizy w kwestii zgodności zamierzonego sposobu gospodarowania odpadami z przepisami prawa miejscowego, w tym ustaleniami obowiązującego planu (Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 8 czerwca 2016 r., II SA/Wr 108/16).

Oceniając planowaną działalność w kontekście treści miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego stwierdzono brak zgodności planowanej inwestycji z przepisami prawa, w tym prawa miejscowego, co w konsekwencji obliguje organ, do odmowy wydania zezwolenia na przetwarzanie odpadów w związku z przepisem art. 46 ust. 1 pkt 3 ustawy o odpadach.

IV.

Odwołanie od decyzji Prezydenta Miasta Tychy nr 10/2022 z dnia 7.07.2022 r. złożyła strona pismem z dnia 21.07.2022 r.

Zaskarżonej decyzji zarzucono:

- 1) brak uwzględnienia wytycznych organu odwoławczego co do wykładni przepisów prawa mających zastosowanie w sprawie (por. art. 138 § 2a k.p.a.), tj. postanowień zamieszczonych w § 7 miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (uchwały Nr VIII/152/19 Rady Miasta Tychy z dnia 30 maja 2019 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru w rejonie ulic: Lokalnej, Serdecznej, linii kolejowej oraz doliny Potoku Tyskiego w Tychach, zwanej dalej jako „mpzp”). Zgodnie ze stanowiskiem Samorządowego

- Kolegium Odwoławczego w Katowicach wyrażonym w decyzji z dnia 2 czerwca 2022 r. (znak SKO.OS/41.9/254/2022/6966/KS) postanowienia § 7 mpzp nie stoją na przeszkodzie zlokalizowaniu planowanej działalności Spółki na działce o nr ew. 1143/28 w Tychach.
- 2) naruszenie art. 46 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 699), dalej jako „ustawa o odpadach”, poprzez uznanie, że planowana działalność Spółki jest sprzeczna z mpzp, podczas gdy prawidłowa wykładnia mpzp prowadzi do wniosku, iż planowana działalność w zakresie przetwarzania odpadów jest zgodna z tym planem, tym samym nie było podstaw do odmowy udzielenia zezwolenia.
 - 3) naruszenie § 7 pkt 1 i pkt 10 mpzp, poprzez uznanie, że na obszarze oznaczonym w planie symbolem PU możliwa jest lokalizacja jedynie inwestycji celu publicznego w zakresie gospodarki odpadami, podczas gdy prawidłowa wykładnia tego planu prowadzi do wniosku, iż na obszarze tym, obok w/w inwestycji celu publicznego, możliwe jest lokalizowanie również innych inwestycji, mieszczących się w zakresie wskazanym w § 7 pkt 1 mpzp (np. zakładów produkcyjnych i usługowych oraz obiektów związanych z gospodarką odpadami niebędących inwestycją celu publicznego).
 - 4) naruszenie art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 503), dalej „u.p.z.p.”, w związku z art. 6 pkt 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1899 z późn. zm.), dalej jako „ustawa o gospodarce nieruchomościami”, poprzez błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, iż zakład gospodarki odpadami może być inwestycją celu publicznego wyłącznie wtedy, gdy jest wyposażony w urządzenia stanowiące własność podmiotu publicznego, podczas gdy prawidłowa wykładnia tych przepisów prowadzi do wniosku, iż własność urządzeń nie ma w tym przypadku znaczenia, a ich dostępność i znaczenie na szczeblu lokalnym i ponadlokalnym.
 - 5) naruszenie art. 6 pkt 4 ustawy o gospodarce nieruchomościami, poprzez jego niezastosowanie i brak uznania, że zakład Spółki realizuje cel publiczny w postaci budowy i utrzymywania obiektów i urządzeń służących ochronie środowiska.
 - 6) naruszenie art. 2 i 7 Konstytucji RP w związku z art. 35 u.p.z.p., poprzez jego niezastosowanie w przypadku, gdy teren działki nr 1143/28 został legalnie zagospodarowany zgodnie z przeznaczeniem określonym w poprzednio obowiązującym mpzp (tj. uchwałą Nr 0150/XVII/373/08 Rady Miasta Tychy z dnia 28 lutego 2008 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru położonego w rejonie ul. Lokalnej) i Spółka ma prawo kontynuować to zagospodarowanie na mocy art. 35 u.p.z.p. (na terenie działki wybudowano i wyposażono instalację do przetwarzania odpadów w oparciu o ostateczną decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach oraz ostateczne pozwolenie na budowę).

Po rozpoznaniu odwołania SKO wydało decyzję SKO.OS/41.9/418/2022/11630/AK z dnia 25.08.2022 r. uchylającą w całości zaskarżoną decyzję i przekazało sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji.

W uzasadnieniu Kolegium stwierdziło, że zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a to art. 7 i art. 77 kpa, ponieważ organ I instancji orzekł bez wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego. Na str. 7 uzasadnienia decyzji, Kolegium wskazało, że „Przystępując, zatem do rozpatrzenia przedmiotowej sprawy Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje, za komentarzem do art. 46 ustawy o odpadach, że w teorii prawa administracyjnego przyjmuje się dość zgodnie, że zezwolenia na działalność gospodarczą mają charakter decyzji związanych. Oznacza to, że jeżeli wniosek o wydanie zezwolenia odpowiada warunkom formalnym, został zaopatrzony we wszystkie wymagane załączniki i nie zachodzi żadna z przyczyn wskazanych w art. 46 ust. 1 ani ust. 1a-1 f, to zezwolenie musi być wydane. Innymi słowy, jeżeli nie zachodzi możliwość spowodowania zagrożenia i zamierzony sposób gospodarowania odpadami jest zgodny tak z planami gospodarki odpadami, jak i z przepisami prawa, w tym prawa miejscowego, ani nie zachodzą przyczyny odmowy określone w art. 46 ust. 1a-1f, to występujący z odpowiadającym wymaganiami formalnym wnioskiem o zezwolenie ma publicznoprawne roszczenie o wydanie takiego zezwolenia. Organ nie może oceniać, czy wydanie zezwolenia jest zasadne ze względu na

potrzeby gospodarcze, ocenia tylko to, czy nie zachodzą okoliczności wskazane w art. 46 ust. 1 ani ust. la-lf i jeżeli nie zachodzą - zezwolenie wydać musi. (Danecka Daria, Radecki Wojciech, Ustawa o odpadach. Komentarz, wyd. V Opublikowano: WKP 2020, LEX/el).

W świetle powyższego stwierdzić przyjdzie, że organ I instancji obowiązany jest - jeżeli strona składająca wniosek o wydanie zezwolenia spełnia warunki wymagane prawem - do wydania zezwolenia. Odmowa może nastąpić tylko z podstaw wskazanych w cyt. powyżej art. 46 ustawy. Żadne inne okoliczności nie są brane pod uwagę przy odmowie wydania zezwolenia niż te wskazane w art. 46 ustawy o odpadach.

Badając przedmiotową sprawę Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdziło, że organ I instancji nie wypełnił całkowicie zaleceń organu odwoławczego podniesionych w uprzednio wydanej decyzji z 2.06.2022r. nr SKO. OS/41.9/254/2022/6966/KS. Organ I instancji przeanalizował przesłanki z art. 46 ust. 1 pkt 1 i 2, natomiast przesłanka z pkt 3 nie stała się przedmiotem rzetelnego i wyczerpującego badania. W ocenie Kolegium organ nie wykazał, iż spełniona została przesłanka art. 46 ust. 1 pkt 3 ustawy o odpadach. Organ I instancji wskazując na te przesłankę nie przeprowadził w pełni postępowania wyjaśniającego, a wydana decyzja nie jest poparta wyczerpującą merytoryczną argumentacją przekonującą o zasadności wydanego rozstrzygnięcia."

W dalszej części na str. 9 uzasadnienia decyzji, Kolegium stwierdza, że „Analizując zapisy mpzp oraz materiał dowodowy zgromadzony przez organ I instancji, Kolegium stwierdza, iż w aktach sprawy brak **jest mapy wskazującej położenie działki o nr 1143/28 na obszarze oznaczonym w mpzp symbolem PU**. W materiale dowodowym nie ma żadnej mapy z zaznaczonym obszarem ww. działki, na której równocześnie uwzględniono by jej położenie w świetle obowiązującego mpzp. Biorąc pod uwagę powyższe, materiał dowodowy sprawy powinien zostać uzupełniony o wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego z zaznaczonym obszarem działki nr 1143/28. Jest to niezbędne, aby móc stwierdzić czy zamierzony sposób gospodarowania odpadami jest zgodny z zapisami tego planu. Z akt nie wynika jednocześnie czy cały obszar oznaczony symbolem PU, na którym położona jest ww. działka, jest także obszarem inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym w zakresie gospodarowania odpadami, czy jego część czy też w ogóle taki obszar nie został ustalony dla tego terenu oznaczonego symbolem PU. Zgodnie z cyt. powyżej zapisami mpzp dla terenu zabudowy produkcyjno - usługowej, oznaczonego symbolem PU, **ustala się** obszar inwestycji celu publicznego

o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym w zakresie gospodarowania odpadami - **zgodnie z oznaczeniem na rysunku planu**. Zgodnie zaś z § 4 pkt 5 mpzp, na rysunku planu występują oznaczenia graficzne, stanowiące ustalenia planu m.in. obszary inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym. Organ I instancji nie wykazał zatem czy teren zabudowy produkcyjno - usługowej, oznaczony symbolem PU, na którym położona jest ww. działka, jest w całości oznaczony również jako obszar inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym w zakresie gospodarowania odpadami, czy tylko część terenu oznaczonego w mpzp symbolem PU stanowi obszar inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym w zakresie gospodarowania odpadami - zgodnie z oznaczeniem na rysunku planu, lub też w ogóle taki obszar nie został ustalony na rysunku planu, a także gdzie wobec tego położona jest działka nr 1143/28 na ww. terenie. Obszar/obszary inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym, w tym w zakresie gospodarowania odpadami winien/winny być oznaczony/e graficznie na rysunku planu. Takie oznaczenie stanowi ustalenie planu. A więc nie tylko treść mpzp rozstrzyga o przeznaczeniu i zasadach zagospodarowania terenów objętych planem, ale także oznaczenia graficzne umieszczone na rysunku planu. Znajdujące się w aktach sprawy zaś załączniki graficzne nie są czytelne tak, aby można powyższe ustalenia poczynić.

W ocenie Kolegium organ I instancji nie przeanalizował zapisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w jego całokształcie, nie tylko treści, ale też oznaczeń graficznych rysunku planu dla terenu PU. Nie zebrał także wszystkich dowodów w sprawie. Nie

wskazał bowiem położenia działki nr 1143/28 na obszarze oznaczonym w mpzp symbolem PU i nie wykazał jednocześnie, czy cały obszar oznaczony tym symbolem, na którym ma być położona ww. działka, jest obszarem inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym w zakresie gospodarowania odpadami czy też tylko jego część, czy w ogóle brak takiego ustalenia, i wobec tego gdzie położona jest działka nr 1143/28, na jakim obszarze. Brak jest w aktach rysunku planu, z którego wynikałoby takie oznaczenie. Zdaniem Kolegium zapis § 7 pkt 1 ppkt a i pkt 10 winien być odczytywany tak, że na terenach oznaczonych symbolem PU przewiduje się przeznaczenie, niejako ogólne, generalne: obiekty produkcyjne, magazyny i składy, obiekty budowlane związane z gospodarowaniem odpadami, z dopuszczeniem usług im towarzyszących, na którym ustala się obszar inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym w zakresie gospodarowania odpadami - zgodnie z oznaczeniem na rysunku planu. Zgromadzony materiał dowodowy nie wykazuje zatem słuszności stanowiska przyjętego przez organ I instancji, założył on bowiem, iż tereny oznaczone symbolem PU, są jednocześnie w całości obszarami inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym w zakresie gospodarowania odpadami, na co jednak nie wskazują cyt. wyżej zapisy mpzp. Przy dokonywaniu interpretacji zapisów mpzp organ ten pominął zapis zawarty w § 7 pkt 10 mpzp w brzmieniu: „zgodnie z oznaczeniem na rysunku planu” oraz zapis art. § 4 pkt 5 mpzp. Istotna zatem przy rozważaniu zapisów § 7 mpzp jest także grafika rysunku planu, czego w sprawie zabrakło. Wobec tego dopiero uzupełnienie materiału dowodowego o brakujące powyżej wskazane dowody pozwoli odpowiedzieć na pytanie czy mpzp dla terenu oznaczonego symbolem PU przewiduje lokalizację różnego rodzaju przedsięwzięć produkcyjno - usługowych, w tym z zakresu gospodarki odpadami, stanowiących zarówno cel publiczny, jak i go nie stanowiących. Istotne jest wskazanie, gdzie na rysunku planu położona jest działka nr 1143/28. Materiał dowodowy nie został, zatem w pełni zgromadzony, co uniemożliwia organowi odwoławczemu przeprowadzenie oceny przytytego przez organ I instancji rozumowania i motywów rozstrzygnięcia.”

Na str. 11 uzasadnienia decyzji, podsumowując Kolegium wyjaśnia, „że w sprawie z uwagi na brak przeprowadzenia postępowania w całości przez organ I instancji nie było możliwe wydanie decyzji reformatorycznej. Wymagałaby ona bowiem prowadzenia postępowania in meriti przez organ II instancji. W niniejszej sprawie nie przeprowadzono wyczerpującego postępowania dowodowego na okoliczność wystąpienia przesłanki z art. 46 ust. 1 pkt 3 ustawy. W analizowanej sprawie nie dokonano także żadnej oceny przesłanek, okoliczności, warunków, które są istotne dla wydania zezwolenia.”

Kolegium wskazuje, że organ I instancji obowiązany będzie przeprowadzić ponownie postępowanie, w którym podejmie czynności mające na celu wyeliminowania uchybień wskazanych przez Kolegium w niniejszej decyzji. W trakcie tego postępowania winien raz jeszcze przeprowadzić postępowanie wyjaśniające w zakresie wskazanym przez Kolegium. Jego celem ma być rzetelne i prawidłowe ustalenie stanu prawnego i faktycznego sprawy dla wydania następnie rozstrzygnięcia o przekonywującej, niebudzącej wątpliwości treści. W wydanym rozstrzygnięciu organ I instancji winien wyjaśnić przesłanki, którymi kierował się przy jego podejmowaniu oraz ustosunkowane się do wszelkich uwag podniesionych w trakcie postępowania, w tym uwag zaprezentowanych w odwołaniu.

V.

Po ponownej analizie sprawy, Prezydent Miasta Tychy wydał decyzją nr 15/2022 z dnia 30.09.2022 r., którą odmówił przedsiębiorcy wydania zezwolenia na przetwarzanie odpadów.

Biorąc pod uwagę wskazówki zawarte w decyzji SKO z dnia 25.08.2022 r. w uzasadnieniu decyzji odmawiającej udzielenia zezwolenia, prezydent miasta stwierdza, że wprawdzie SKO wskazuje na konieczność przeprowadzenia wyczerpującego postępowania, ale odnosi ten zwrot do przesłanki z art. 46 ust. 1 pkt 3 ustawy o odpadach. Jest to zresztą oczywiste, ponieważ organ I instancji

odmawiając wydania zezwolenia na przetwarzanie odpadów, w uzasadnieniu podnosił tylko i wyłącznie wystąpienie przesłanki niezgodności zamierzonej działalności z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.

W ocenie organu I instancji, stanowisko SKO przedstawione w uzasadnieniu ostatniej decyzji z dnia 25.08.2022 r. potwierdzało wykładnię mpzp dla terenu objętego działalnością przedsiębiorcy, dokonaną w uzasadnieniu decyzji nr 10/2022 z dnia 07.07.2022 r., którą odmówiono przedsiębiorcy wydania zezwolenia na przetwarzanie odpadów. Rzeczywiście postępowanie wymagało uzupełnienia o wyrys z mpzp z zaznaczonym obszarem działki 1143/28, a następnie analizy położenia działki w obszarze przeznaczonym pod inwestycje celu publicznego.

Do akt sprawy dołączono mapkę. Analiza tego dokumentu (wypis i wyrys z dnia 05.09.2022 r.) wskazała, że południowy pas działki nr 1143/28 położony wzdłuż ul. Lokalnej oznaczony jest symbolem Z3 (tereny zieleni), a pozostała część działki symbolem PU (teren zabudowy produkcyjno usługowej). Równocześnie **całość działki** nr 1143/28 (niezależnie od symbolu Z3 czy też PU) oznaczona została jako obszar inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym, o czym świadczy zakreślenie całego obszaru działki liniami ukośnymi. Zgodnie z legendą umieszczoną na załączniku graficznym do planu (na rysunku), oznaczenie terenu linią ukośną, wskazuje obszar inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym, który swym zasięgiem obejmuje również tereny oznaczone jako O, PU, Z3 zgodnie z **załącznikiem nr 3** do uchwały z dnia 30.05.2019 r.

Organ I instancji powtórzył swoją argumentację dotyczącą właściwej wykładni zapisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, zawartą w decyzji z dnia nr 10/2022 z dnia 07.07.2022 r., popartą stanowiskiem Wydziału Planowania Przestrzennego i Urbanistyki Urzędu Miasta w Tychach przedstawionym w piśmie z dnia 13.06.2022 r. zgodnie, z którym na działce 1143/28 przy ul. Lokalnej w Tychach, możliwa jest wyłącznie realizacja inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym w zakresie gospodarowania odpadami. Taka polityka przestrzenna prowadzona jest od czasu przyjęcia przez Radę Miasta Tychy Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Tychy, uchwałą Nr XXXIII/692/13 z dnia 30 sierpnia 2013 r. z późn. zm.).

Podkreślono również, że przedstawiona wykładnia zapisów mpzp, ma charakter wykładni autentycznej, a więc **wykładni organu, który przepis ustanowił**. Ma ona moc prawną taką samą jak akt prawny, którego dotyczy.

W konsekwencji należało uznać za chybione wszystkie zarzuty przedsiębiorcy odnoszące się do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przedstawione w odwołaniu strony z dnia 21.07.2022 r.. Odczytanie mpzp oraz jego wykładnia dokonana przez organ I instancji jest zgodna z treścią planu zagospodarowania przestrzennego terenu objętego planowaną działalnością wnioskodawcy na działce 1143/28.

Organ I instancji za niezasadny uznał również zarzut dotyczący nie zastosowania art. 6 ust. 4 ustawy o gospodarce nieruchomościami (ugn). Planowana przez wnioskodawcę działalność mieściłaby się w dyspozycji przepisu art. 6 pkt 3 ugn, o ile urządzenia miałyby przymiot publiczny. Poniekąd wnioskodawca stawiając ten zarzut popada w sprzeczność, bowiem inne przypadki reguluje punkt 3, a inne punkt 4 art. 6 ugn. Zarówno w samej sentencji wniosku jak i uzasadnieniu brak jest argumentacji, że wnioskodawca ma zamiar realizować cel publiczny w postaci budowy i utrzymywania obiektów i urządzeń służących ochronie środowiska.

Odnosząc się do zarzutu strony dotyczącego naruszenia art. 2 i 7 Konstytucji RP w związku z art. 35 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, poprzez jego niezastosowanie w przypadku, gdy teren działki nr 1143/28 został legalnie zagospodarowany zgodnie z przeznaczeniem określonym w poprzednio obowiązującym mpzp (tj. uchwałą Nr 0150/XVII/373/08 Rady Miasta Tychy z dnia 28 lutego 2008 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru położonego w rejonie ul. Lokalnej) i Spółka ma prawo

kontynuować to zagospodarowanie na mocy art. 35 u.p.z.p. (na terenie działki wybudowano i wyposażono w instalację do przetwarzania odpadów w oparciu o ostateczną decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach oraz ostateczne pozwolenie na budowę) wyjaśniono, że z przeprowadzonej analizy wynika, że na działce 1143/28 (wydzielonej z działki 1126/28) budynek zakładu został wykonany w oparciu o decyzję Prezydenta Miasta Tychy nr 153/2018 z dnia 23.03.2018 r. zatwierdzającą projekt budowlany i udzielającą pozwolenia na budowę zakładu do produkcji polepszaczy gleb lub nawozów mineralno organicznych MaxCalc ST w wyniku przetwarzania zagęszczonych osadów ściekowych i innych odpadów organicznych. W/w decyzja została wydana w czasie, gdy działka 1126/28 (po podziale 1143/28 i 1144/28) była objęta zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przyjętego Uchwałą nr 150/XVII/373/08 Rady Miasta Tychy z dnia 28.02.2008 r., w którym przeznaczenie tych terenów oznaczone było jako 4BP – tereny działalności gospodarczej (z dopuszczeniem gospodarki osadowej i biogazowej). W dniu 22 czerwca 2017 roku Rada Miasta Tychy przyjęła Uchwałę NR XXXVIII/601/17 w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru w rejonie ulic: Lokalnej, Serdecznej, linii kolejowej oraz doliny potoku Tyskiego w Tychach, w celu ustalenia zasad zagospodarowania terenu inwestycji celu publicznego – rozbudowy regionalnego obiektu gospodarki odpadami, z możliwością dopuszczenia lokalizacji urządzeń wytwarzających energię ze źródeł odnawialnych. Uchwałą nr VIII/152/19 Rady Miasta Tychy z 30 maja 2019 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru w rejonie ulic: Lokalnej, Serdecznej, linii kolejowej oraz doliny Potoku Tyskiego w Tychach, doszło do zmiany przeznaczenia przedmiotowej nieruchomości. Aktualne przeznaczenie działki to Z3 - teren zieleni oraz PU - teren zabudowy produkcyjnej, magazynowej, obiektów budowlanych związanych z gospodarowaniem odpadami, z dopuszczeniem usług im towarzyszących - zlokalizowane w obszarze inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym (zgodnie z § 7 pkt 1a, pkt 10, rysunkiem planu i załącznikiem nr 3 do uchwały).

Pozwolenie na budowę wydano na podstawie planu z dnia 28 lutego 2008 r. Należy jednak zauważyć, że dla przedmiotowego obszaru aktualnie jedynie obowiązującym planem jest plan uchwalony w dniu 30 maja 2019 roku, gdyż zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2022 r. poz 503 t.j.), wejście w życie planu miejscowego **powoduje utratę mocy obowiązującej innych planów zagospodarowania** przestrzennego lub ich części odnoszących się do objętego nim terenu. W związku, z czym organ weryfikujący zgodność inwestycji z planem jest zobowiązany do zbadania zgodności według stanu na dzień wydania decyzji.

WSA w Gliwicach rozpatrując w dniu 30 sierpnia 2017 r. sprawę III SA/GI 591/17 dotyczącą odmowy zezwolenia na zbieranie odpadów z powodu niezgodności z miejscowym planem zauważa, że organ wydaje zezwolenie w trybie art. 41 ustawy o odpadach, czyli bada stan prawny na dzień wydania decyzji. Przepis ten nierozdzielnie wiąże się z art. 35 ustawy o planowaniu. Ustawa o odpadach (u.o.o) zezwala na wydanie zezwolenia na okres nie dłuższy niż 10 lat (art. 44 u.o.o.). Czyli po upływie 10-letniego okresu, na które zostało wydane zezwolenie, podmiot musi uzyskać nowe zezwolenie, **a wydanie nowego zezwolenia** musi mieć oparcie w obowiązującym stanie prawnym. Zezwolenie na prowadzenie działalności jw. wydawane jest w oparciu o u.o.o., ale w zgodzie z prawem miejscowym, dlatego też należy odróżnić cel przedmiotu regulacji zawarty w art. 35 u.p.z.p. od celu przedmiotu regulacji z art. 46 u.o.o. Cele obu tych regulacji są odmienne. W pierwszym przypadku, celem przepisu art. 35 u.p.z.p. jest faktyczne umożliwienie podmiotowi gospodarczemu - wobec niezależnej od niego zmiany funkcji terenu - kontynuowania dotychczasowego zagospodarowania, aż do czasu zagospodarowania zgodnie z planem. Uprawienie do kontynuowania dotychczasowego zagospodarowania ma jednak ograniczony charakter w czasie. Trwa ono aż do "naturalnego wygaszenia" wskutek np. upływu terminu, na który zostało wydane. W przypadku wydawania nowego zezwolenia na prowadzenie działalności jw. ma zastosowanie art. 46 u.o.o. Zezwolenie takie wydaje starosta po sprawdzeniu czy taka działalność zgodna jest z prawem miejscowym, czyli min. z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego. Wydanie takiego zezwolenie na działalność na terenie, gdzie w obowiązującym planie zapisana jest lokalizacja zabudowy produkcyjnej, magazynowej, obiektów budowlanych związanych z gospodarowaniem odpadami, z dopuszczeniem usług im towarzyszących celu publicznego o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym,

byłoby potwierdzeniem nieprawdy i wydaniem zezwolenia niezgodnie z obowiązującym prawem miejscowym. Podobnie NSA w wyroku z 26 marca 2013 r., sygn. akt II OSK 2281/11 oraz wyroku z 9 maja 2017 r. sygn. akt II OSK 2112/15, publ. orzeczenia.nsa.gov.pl.

Po dokonaniu oceny posiadanych dowodów oraz całokształtu materiału dowodowego, zgodnie z art. 80 Kpa, okoliczność spełnienia warunku zgodności zamierzonego sposobu gospodarowania odpadami z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zatwierdzonego uchwałą Nr VIII/152/19 Rady Miasta Tychy z 30 maja 2019 r. (w zakresie spełnienia warunku „inwestycji celu publicznego”), nie została wykazana, co skutkowało wydaniem decyzji odmawiającej udzielenia zezwolenia.

VI.

Od decyzji odmownej (nr 15/2022 z dnia 30.09.2022 r.) odwołanie wniosła spółka EKOTECH Silesia sp. z o.o. pismem z dnia 17.10.2022 r.

Zaskarżonej decyzji zarzucono:

- 1) naruszenie art. 46 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 699), dalej jako „ustawa o odpadach”, poprzez uznanie, że planowana działalność Spółki jest sprzeczna z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego (uchwałą Nr VIII/152/19 Rady Miasta Tychy z dnia 30 maja 2019 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru w rejonie ulic: Lokalnej, Serdecznej, linii kolejowej oraz doliny Potoku Tyskiego w Tychach, zwanej dalej jako „mpzp”), podczas gdy prawidłowa wykładnia mpzp (§ 4 pkt 5, § 7 pkt 1 i 10) prowadzi do wniosku, iż planowana działalność w zakresie przetwarzania odpadów jest zgodna z tym planem, tym samym nie było podstaw do odmowy udzielenia zezwolenia.
- 2) naruszenie § 4 pkt 5, § 7 pkt 1 i pkt 10 mpzp, poprzez uznanie, że na obszarze oznaczonym w planie symbolem PU możliwa jest lokalizacja jedynie inwestycji celu publicznego w zakresie gospodarki odpadami, podczas gdy prawidłowa wykładnia tego planu prowadzi do wniosku, iż na obszarze tym, obok w/w inwestycji celu publicznego, możliwe jest lokalizowanie również innych inwestycji, mieszczących się w zakresie wskazanym w § 7 pkt 1 mpzp (np. zakładów produkcyjnych i usługowych oraz obiektów związanych z gospodarką odpadami niebędących inwestycją celu publicznego).
- 3) naruszenie art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 503), dalej „u.p.z.p.”, w związku z art. 6 pkt 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1899 z późn. zm.), dalej jako „ustawa o gospodarce nieruchomościami”, poprzez błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, iż zakład gospodarki odpadami może być inwestycją celu publicznego wyłącznie wtedy, gdy jest wyposażony w urządzenia stanowiące własność podmiotu publicznego, podczas gdy prawidłowa wykładnia tych przepisów prowadzi do wniosku, iż własność urządzeń nie ma w tym przypadku znaczenia, a ich dostępność i znaczenie na szczeblu lokalnym i ponadlokalnym.
- 4) naruszenie art. 6 pkt 4 ustawy o gospodarce nieruchomościami, poprzez jego niezastosowanie i brak uznania, że zakład Spółki realizuje cel publiczny w postaci budowy i utrzymywania obiektów i urządzeń służących ochronie środowiska

Po rozpoznaniu odwołania SKO wydało decyzję SKO.OŚ/41.9/613/2022/16463/RN z dnia 03.02.2023 r. uchylającą w całości zaskarżoną decyzję i przekazało sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji.

W uzasadnieniu decyzji z dnia 03.02.2023 r. SKO wskazano, że organ pierwszej instancji, co do zasady wykonał zalecenia Kolegium w zakresie dalszego prowadzenia postępowania, jednakże Kolegium nie podziela wyrażonego stanowiska organu pierwszej instancji, odnośnie niezgodności przedmiotowej działalności, polegającej na przetwarzaniu odpadów w zakładzie zlokalizowanym w Tychach przy ul. Lokalnej 21, na nieruchomości stanowiącej

działkę gruntu o numerze 1143/28, z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

W ocenie SKO przedmiotowa działalność spółki EKOTECH SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Tychach dotycząca przetwarzania odpadów w zakładzie tejże spółki położonym w Tychach przy ul. Lokalnej 21, w granicach nieruchomości obejmującej działkę ewidencyjną: Nr 1143/28, obręb ewidencyjny 0004 Urbanowice, mieści się w treści zapisów § 7 pkt 1 lit. a ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Zgodnie bowiem z treścią: § 7 pkt 1 lit. a ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu zabudowy produkcyjno - usługowej, oznaczonego symbolem PU, ustala się następujące przeznaczenie: obiekty produkcyjne, magazyny i składy, obiekty budowlane związane z gospodarowaniem odpadami, z dopuszczeniem usług im towarzyszących. W ocenie Kolegium organ pierwszej instancji słusznie zauważył, że przedsięwzięcie polegające na przetwarzaniu odpadów, o co wnosi odwołująca się spółka mieści się w definicji „gospodarowania odpadami”, zamieszczonej w art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy o odpadach, w świetle której pod pojęciem gospodarowania odpadami rozumie się zbieranie, transport lub przetwarzanie odpadów, w tym sortowanie, wraz z nadzorem nad wymienionymi działaniami, a także późniejsze postępowanie z miejscami unieszkodliwiania odpadów oraz działania wykonywane w charakterze sprzedawcy odpadów lub pośrednika w obrocie odpadami. Tym samym przedsięwzięcie polegające na przetwarzaniu odpadów może być realizowane na terenie zabudowy produkcyjno - usługowej, oznaczonego symbolem PU w ww. miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. W tym zakresie stanowisko Kolegium jest zbieżne ze stanowiskiem organu pierwszej instancji.

Kolegium nie podziela jednak stanowiska organu pierwszej instancji, że działalność spółki EKOTECH SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Tychach prowadzona w zakresie przetwarzania odpadów w zakładzie tejże spółki położonym w Tychach przy ul. Lokalnej 21, w granicach nieruchomości obejmującej działkę ewidencyjną Nr 1143/28, obręb ewidencyjny 0004 Urbanowice nie spełnia zapisów § 7 pkt 10 ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i z tego tytułu nie może być tam prowadzona.

Kolegium wskazuje, że § 7 pkt 10 ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przewiduje, że na terenie zabudowy produkcyjno - usługowej, oznaczonego symbolem PU, ustala się obszar inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym w zakresie gospodarowania odpadami - zgodnie z oznaczeniem na rysunku planu.

Z akt sprawy wynika również, że oznaczenie na rysunku planu obszaru inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym w zakresie gospodarowania odpadami, nie obejmuje całego terenu oznaczonego w ww. miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego symbolem PU - teren zabudowy produkcyjno - usługowej. Teren oznaczony w ww. miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego symbolem PU - teren zabudowy produkcyjno - usługowej, jest większy niż obszar, o którym mowa w § 7 pkt 10 ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

W ocenie Kolegium z zapisów ww. planu wynika, że na terenie oznaczonym symbolem PU - teren zabudowy produkcyjno - usługowej - mogą być realizowane przedsięwzięcia wskazane w § 7 pkt 1 tego planu, natomiast fragment tego terenu oznaczonego w ww. planie symbolem PU, jest wyznaczony jako obszar inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym w zakresie gospodarowania odpadami - stosownie do treści § 7 pkt 10 ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

W ocenie Kolegium z brzmienia przepisów planu nie wynika zakaz realizacji na fragmencie tego terenu oznaczonego w ww. planie symbolem PU, który jest wyznaczony jako obszar inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym w zakresie gospodarowania odpadami - stosownie do treści § 7 pkt 10 ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, inwestycji niebędących inwestycjami celu publicznego, o ile są to przedsięwzięcia wskazane w § 7 pkt 1 tego planu. Taka reguła nie wynika z treści § 7 ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. W ocenie Kolegium

na terenie oznaczonym w ww. miejscowym planu zagospodarowania przestrzennego symbolem PU i który jest wyznaczony jako obszar inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym w zakresie gospodarowania odpadami stosownie do treści § 7 pkt 10 ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, istnieje możliwość realizacji inwestycji niebędących inwestycjami celu publicznego, o ile są to przedsięwzięcia wskazane w § 7 pkt 1 tego planu. Tym samym Kolegium nie podziela wykładni § 7 pkt 1 w związku z pkt 10 ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, której w zaskarżonej decyzji dokonał organ pierwszej instancji.

Niezależnie od powyższego Kolegium w dalszej kolejności zauważa również, że w myśl postanowień art. 2 ust 5 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jedn.: Dz. U. z 2022 r. poz. 503 z późn. zm.) przez inwestycję celu publicznego należy rozumieć działania o znaczeniu lokalnym (gminnym) i ponadlokalnym (powiatowym, wojewódzkim i krajowym), a także krajowym (obejmującym również inwestycje międzynarodowe i ponadregionalne), oraz metropolitalnym (obejmującym obszar metropolitalny) bez względu na status podmiotu podejmującego te działania oraz źródła ich finansowania, stanowiące realizację celów, o których mowa w art. 6 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.

Kolegium wskazuje, że przepis ten, zawarty w akcie prawnym dotyczącym planowania i zagospodarowania przestrzennego, co prawda odsyła do celów zawartych w art. 6 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, jednakże jednoznacznie wskazuje, że status podmiotu podejmującego działania oraz źródła ich finansowania nie ma znaczenia dla uznania danej inwestycji za inwestycję celu publicznego. Tym samym dla potrzeb planowania przestrzennego status podmiotu podejmującego działania oraz źródła ich finansowania nie ma znaczenia dla uznania danej inwestycji za inwestycję celu publicznego.

Kolegium wskazuje również, że żaden przepis prawa nie daje podstaw do uznania, że inwestycje celu publicznego, wymienione w art. 6 pkt 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (tekst jedn.: Dz. U. z 2022 r. poz. 1846 z późn. zm.) mogą być realizowane wyłącznie przez podmioty publiczne.

Na str. 39 uzasadnienia decyzji, Kolegium wskazuje, że w jego ocenie stanowisko organu pierwszej instancji zawarte w zaskarżonej decyzji, w świetle, którego działalność spółki EKOTECH SILESIA sp. z o.o. z siedzibą w Tychach, w zakresie przetwarzania odpadów w zakładzie tejże spółki położonym w Tychach przy ul. Lokalnej 21, w granicach nieruchomości obejmującej działkę ewidencyjną, Nr 1143/28, obręb ewidencyjny 0004 Urbanowice, jest niezgodna z zapisami prawa miejscowego, to jest miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zatwierdzonego uchwałą Nr VIII/152/19 Rady Miasta Tychy z dnia 30 maja 2019r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zatwierdzonego dla obszaru w rejonie ulic: Lokalnej, Serdecznej, linii kolejowej oraz doliny Potoku Tyskiego w Tychach, jest nieprawidłowe i nie znajduje oparcia w materiale dowodowym sprawy jak również w przepisach prawa, które w sprawie znalazły zastosowanie.

Na str. 39 uzasadnienia decyzji, Kolegium wskazuje, że w przedmiotowej sprawie wyżej opisane stanowisko organu odwoławczego dotyczące:

- a. interpretacji zapisów § 7 pkt 1 w związku z pkt 10 ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, zatwierdzonego uchwałą Nr VIII/152/19 Rady Miasta Tychy z dnia 30 maja 2019 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zatwierdzonego dla obszaru w rejonie ulic: Lokalnej, Serdecznej, linii kolejowej oraz doliny Potoku Tyskiego w Tychach, w świetle której na terenie oznaczonym w ww. miejscowym planu zagospodarowania przestrzennego symbolem PU i który jest wyznaczony jako obszar inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym w zakresie gospodarowania odpadami - stosownie do treści § 7 pkt 10 ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego - istnieje możliwość realizacji inwestycji niebędących inwestycjami celu publicznego, o ile są to przedsięwzięcia wskazane w § 7 pkt 1 tego planu;

- b. interpretacji postanowień art. 2 ust 5 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w świetle której przepis ten, zawarty w akcie prawnym dotyczącym planowania i zagospodarowania przestrzennego, co prawda odsyła do celów w zawartych w art. 6 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o gospodarce nieruchomościami, jednakże jednoznacznie wskazuje, że status podmiotu podejmującego działania oraz źródła ich finansowania nie ma znaczenia dla uznania danej inwestycji za inwestycję celu publicznego i tym samym dla potrzeb planowania przestrzennego status podmiotu podejmującego działania oraz źródła ich finansowania nie ma znaczenia dla uznania danej inwestycji za inwestycję celu publicznego;
- c. interpretacji art. 6 pkt 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o gospodarce nieruchomościami, polegającej na tym, że żaden przepis prawa nie daje podstaw do uznania, że inwestycje celu publicznego, o których mowa w tym przepisie mogą być realizowane wyłącznie przez podmioty publiczne,

należy traktować jako wytyczne Kolegium w zakresie wykładni tych przepisów, które winny zostać zastosowane przez organ pierwszej instancji w toku ponownego rozpatrywania sprawy.

Ponadto Kolegium zwróciło uwagę, że organ pierwszej instancji nie zbadał wszystkich kwestii związanych z udzieleniem ww. zezwolenia, to jest m. in.:

- 1) czy w sprawie nie występują przesłanki określone w art. 46 ust. 1a - 1f ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, co stanowiłoby podstawę do odmowy wydania zezwolenia na przetwarzanie odpadów;
- 2) kwestie związane z art. 48 a ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, w świetle, którego posiadacz odpadów obowiązany do uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów, z wyłączeniem zarządzającego składowiskiem odpadów, jest obowiązany do ustanowienia zabezpieczenia roszczeń w wysokości umożliwiającej pokrycie kosztów wykonania zastępczego: 1) decyzji nakazującej posiadaczowi odpadów usunięcie odpadów z miejsca nieprzeznaczonego do ich składowania lub magazynowania, o której mowa w art. 26 ust. 2, 2) obowiązku wynikającego z art. 47 ust. 5 - w tym usunięcia odpadów i ich zagospodarowania łącznie z odpadami stanowiącymi pozostałości z akcji gaśniczej lub usunięcia negatywnych skutków w środowisku lub szkód w środowisku w rozumieniu ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie w ramach prowadzonej działalności polegającej na zbieraniu lub przetwarzaniu odpadów, mając przy tym na względzie, że z akt sprawy wynika, że odwołująca się strona nie zamierza w ramach przedmiotowej działalności magazynować odpadów lecz wykorzystywać je na bieżąco.
- 3) rozważenia konieczności określenia w treści decyzji – oprócz enumeratywnie wymienionych obligatoryjnych elementów - również:
 - a) dodatkowych warunków przetwarzania odpadów, jeżeli wymaga tego rodzaj odpadów, w szczególności niebezpiecznych, lub potrzeba zachowania wymagań ochrony życia, zdrowia ludzi lub środowiska (art. 43 ust. 2 pkt 4 ustawy o odpadach),
 - b) wymagań wynikających z warunków ochrony przeciwpożarowej instalacji, obiektu budowlanego lub jego części lub innego miejsca magazynowania odpadów (art. 43 ust. 2 pkt 7b ustawy o odpadach),
 - c) informacji wynikających z przepisów odrębnych (art. 43 ust. 2 pkt 8 ustawy o odpadach),
 - d) uzasadnionych technologicznie warunków eksploatacyjnych odbiegających od normalnych oraz czas ich utrzymywania, uzasadnionych względami technologicznymi (art. 43 ust. 4 ustawy o odpadach).

Nadto zwrócono uwagę na naruszenie przez organ I instancji art. 79a k.p.a.

VII.

Przystępując do ponownego rozpoznania przedmiotowej sprawy, wobec uprzedniej dogłębnej analizy stanu prawnego i faktycznego sprawy, opisanego we wcześniejszej części niniejszej decyzji, organ I instancji skupił się na procedowaniu mającym na celu usunięcie uchybień wskazanych przez SKO w decyzji z dnia 03.02.2023 r.

W zakresie weryfikacji, czy w sprawie nie występują przesłanki określone w art. 46 ust. 1a - 1f ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, co stanowiłoby podstawę do odmowy wydania zezwolenia na przetwarzanie odpadów wyjaśniam, że przesłanki wymienione we wskazanym wyżej przepisie, badane są na etapie składania wniosku. Podstawę do ich weryfikacji stanowią załączane do wniosku zaświadczenia i oświadczenia wskazane w art. 42 ust. 3a ustawy o odpadach. Do wniosku załączono wymagane zaświadczenia o niekaralności prowadzącego instalację za przestępstwa przeciwko środowisku na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (art. 42 ust. 3a pkt 2)) oraz zaświadczenia o niekaralności prezesa, członków zarządu i wspólników prowadzącego instalację za przestępstwa, o których mowa w art. 163, art. 164 lub art. 168 w związku z art. 163 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (art. 42 ust. 3a pkt 1) ppkt b)). Do wniosku załączono również wymagane na podstawie art. 42 ust 3a pkt 3), 4) i 5) ustawy o odpadach:

- oświadczenia osób wskazanych wyżej o niekaralności za wykroczenia określone w art. 183, art. 189 ust. 2 pkt 6 lub art. 191;
- oświadczenia, że w stosunku do osób wskazanych wyżej w ostatnich 10 latach nie wydano ostatecznej decyzji o cofnięciu zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów, zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów lub pozwolenia na wytwarzanie odpadów uwzględniającego zbieranie i przetwarzanie odpadów lub nie wymierzono co najmniej trzykrotnie administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 194, w wysokości przekraczającej łącznie kwotę 150 000 zł;
- oświadczenia, że wskazane wyżej osoby nie są lub nie były wspólnikiem, prokurentem, członkiem rady nadzorczej lub członkiem zarządu innego przedsiębiorcy: a) w stosunku, do którego w ostatnich 10 latach wydano ostateczną decyzję o cofnięciu zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów, zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów lub pozwolenia na wytwarzanie odpadów uwzględniającego zbieranie i przetwarzanie odpadów lub b) któremu wymierzono co najmniej trzykrotnie administracyjną karę pieniężną, o której mowa w art. 194, w ostatnich 10 latach, w wysokości przekraczającej łącznie kwotę 150 000 zł, za naruszenia popełnione w czasie, gdy jest lub był wspólnikiem, prokurentem, członkiem rady nadzorczej lub członkiem zarządu tego innego przedsiębiorcy.

Weryfikacja zaświadczeń i oświadczeń załączonych do wniosku, nie stanowiła podstawy do wydania decyzji odmownej w oparciu o art. 46 ust. 1a - 1f ustawy o odpadach.

W związku ze zmianą danych w składzie zarządu spółki EKOTECH Silesia sp. z o.o. **dokonaną w dniu 11 października 2022 r.** (KRS: 0000814663) oraz zaleceniem zawartym w decyzji SKO.OŚ/41.9/613 /2022/16463/RN z dnia 03.02.2023 r., do ponownego zbadania czy w sprawie nie występują przesłanki określone w art. 46 ust. 1a - 1f ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, stanowiące podstawę do odmowy wydania zezwolenia na przetwarzanie odpadów, pismem z dnia 02.03.2023 r. wezwano wnioskodawcę do złożenia aktualnych dokumentów (zaświadczeń i oświadczeń) wskazanych w art. 42 ust. 3a ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach dla podmiotu, wspólników oraz osób wchodzących w skład Zarządu spółki, w terminie 14 dni od daty otrzymania wezwania.

W wyznaczonym terminie przy piśmie z dnia 16.03.2023 r. (data wpływu 21.03.2023 r.) pełnomocnik spółki EKOTECH Silesia sp. z o.o. przedłożył aktualne zaświadczenia z KRK o niekaralności posiadacza odpadów, członków zarządu i wspólników posiadacza odpadów (w tym wspólników mniejszościowych nie ujawnionych w KRS) wymagane na podstawie art. 42 ust. 3a pkt 1) i 2) oraz oświadczenia posiadacza odpadów, członków zarządu i wspólników posiadacza odpadów, wymagane na podstawie art. 42 ust. 3a pkt 3) do 5) ustawy o odpadach. Weryfikacja zaświadczeń i oświadczeń wykazała brak przesłanek do wydania decyzji odmownej w oparciu o art. 46 ust. 1a - 1f ustawy o odpadach.

Zgodnie z zaleceniem SKO przeanalizowano kwestie uregulowane art. 48a ust. 1 ustawy o odpadach, w świetle, którego posiadacz odpadów obowiązany do uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów

lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów, z wyłączeniem zarządzającego składowiskiem odpadów, jest obowiązany do ustanowienia zabezpieczenia roszczeń w wysokości umożliwiającej pokrycie kosztów wykonania zastępczego:

1) decyzji nakazującej posiadaczowi odpadów usunięcie odpadów z miejsca nieprzeznaczonego do ich składowania lub magazynowania, o której mowa w art. 26 ust. 2,

2) obowiązku wynikającego z art. 47 ust. 5

- w tym usunięcia odpadów i ich zagospodarowania łącznie z odpadami stanowiącymi pozostałości z akcji gaśniczej lub usunięcia negatywnych skutków w środowisku lub szkód w środowisku w rozumieniu ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie w ramach prowadzonej działalności polegającej na zbieraniu lub przetwarzaniu odpadów, w ocenie organu rozpatrującego wnioski o udzielenie wnioskowanego zezwolenia, przepis ten nie wymaga rozpoznania i nie znajduje zastosowania dla postępowania kończącego się decyzją odmowy udzielenia zezwolenia na podstawie art. 46 ust. 1 pkt 3) ustawy o odpadach tj. niezgodności inwestycji z mpzp.

Niemniej jednak, analizując dane zawarte we wniosku, zgodnie z którym spółka nie zamierza magazynować odpadów, jak również biorąc pod uwagę sposób obliczania zabezpieczenia roszczeń wskazany w art. 48a ust. 3 ustawy o odpadach (iloczyn największej masy odpadów, które mogłyby być magazynowane w instalacji, obiekcie budowlanym lub jego części lub miejscu magazynowania odpadów, z uwzględnieniem wymiarów obiektu budowlanego lub jego części lub innego miejsca magazynowania odpadów, oraz stawki zabezpieczenia roszczeń), a odnoszący się do jednego postanowienia obejmującego pełny zakres zabezpieczenia wynikający z art. 48a ust. 1 ustawy o odpadach, w przedmiotowym postępowaniu brak byłoby podstaw do wydania postanowienia określającego formę i wysokość zabezpieczenia (art. 48a ust. 7 ustawy o odpadach), w związku z czym ewentualna pozytywna dla wnioskodawcy decyzja nie zawierałaby żadnych zapisów dotyczących ustanowienia zabezpieczenia roszczeń lub też zawierałaby informację o braku obowiązku ustanowienia takiego zabezpieczenia.

Przeprowadzono również analizę dodatkowych zapisów w treści decyzji, zgodnie ze wskazaniem SKO, dotyczących określenia – oprócz enumeratywnie wymienionych obligatoryjnych elementów - również:

- a) dodatkowych warunków przetwarzania odpadów, jeżeli wymaga tego rodzaj odpadów, w szczególności niebezpiecznych, lub potrzeba zachowania wymagań ochrony życia, zdrowia ludzi lub środowiska (art. 43 ust. 2 pkt 4 ustawy o odpadach),
- b) wymagań wynikających z warunków ochrony przeciwpożarowej instalacji, obiektu budowlanego lub jego części lub innego miejsca magazynowania odpadów (art. 43 ust. 2 pkt 7b ustawy o odpadach),
- c) informacji wynikających z przepisów odrębnych (art. 43 ust. 2 pkt 8 ustawy o odpadach),
- d) uzasadnionych technologicznie warunków eksploatacyjnych odbiegających od normalnych oraz czas ich utrzymywania, uzasadnionych względami technologicznymi (art. 43 ust. 2 pkt 4) ustawy o odpadach).

Przepis art. 43 ust. 2 pkt 4) u.o.o. stanowi, że w zezwoleniu na przetwarzanie odpadów określa się „dodatkowe warunki przetwarzania odpadów, jeżeli wymaga tego rodzaj odpadów, w szczególności niebezpiecznych, lub potrzeba zachowania wymagań ochrony życia, zdrowia ludzi lub środowiska”. Przepis ten byłby analizowany w przypadku wydawania decyzji pozytywnej udzielającej zezwolenia na prowadzenie przetwarzania odpadów. W przypadku niniejszej decyzji odmownej, wydawanej z uwagi na niezgodność inwestycji z mpzp, nie zachodzi potrzeba określania w niej dodatkowych warunków prowadzenia działalności.

W ocenie organu wnioskowana działalność nie dotyczy przetwarzania odpadów niebezpiecznych w związku, z czym w przypadku wydawania decyzji pozytywnej, nie zachodziłaby konieczność określania w decyzji dodatkowych wymagań i warunków przetwarzania w celu ochrony życia, zdrowia ludzi lub środowiska.

Warunki ochrony przeciwpożarowej instalacji, obiektu budowlanego lub jego części lub innego miejsca magazynowania odpadów zostały uzgodnione przez Komendanta Miejskiego Państwowej Straży Pożarnej w Tychach w dniu 12.10.2021 r. postanowieniem znak: MZ.5585.243.2021.DK opiniującym pozytywnie spełnienie wymagań określonych w przepisach o ochronie przeciwpożarowej oraz zgodność z warunkami ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w operacie przeciwpożarowym z grudnia 2018 r. sporządzonym przez mgr inż. Zdzisława Winnickiego – rzeczoznawcę ds. zabezpieczeń przeciwpożarowych, a także w postanowieniu Komendanta Miejskiego Państwowej Straży Pożarnej w Tychach z dnia 09.01.2019 r. znak: MZ.5585.1.2019.TK. Zgodnie z przepisem art. 43 ust. 2 pkt 7b) u.o.o. wymagania wynikające z warunków ochrony przeciwpożarowej instalacji, obiektu budowlanego lub jego części lub innego miejsca magazynowania odpadów, stanowią obowiązkowy element decyzji udzielającej zezwolenia na przetwarzanie odpadów.

W przypadku ewentualnej decyzji pozytywnej, prowadzący instalację zostałby zobowiązany do przestrzegania warunków ochrony przeciwpożarowej instalacji, obiektu budowlanego lub miejsca magazynowania odpadów, wynikających z operatu przeciwpożarowego oraz przepisów wykonawczych zawartych w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 19 lutego 2020 r. w sprawie wymagań w zakresie ochrony przeciwpożarowej, jakie mają spełniać obiekty budowlane lub ich części oraz inne miejsca przeznaczone do zbierania, magazynowania lub przetwarzania odpadów.

Uzasadnione technologicznie warunki eksploatacyjne odbiegające od normalnych oraz czas ich utrzymywania, uzasadnione względami technologicznymi stanowią, zgodnie z art. 43 ust. 2 pkt ust. 4) ustawy o odpadach, element zezwolenia na przetwarzanie odpadów o ile występują. Z wniosku wynika, że sytuacje takie nie będą miały miejsca. Natomiast decyzja odmowna nie wymaga wprowadzania informacji na ten temat.

Przepisy odrębne, o których mowa w art. 43 ust. 2 pkt 8) ustawy o odpadach, **odsyłają** w szczególności do art. 86 ustawy z dnia 03.10.2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (u.u.i.ś.), określającego moc wiążącą decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przy wydawaniu innych decyzji. Zatem jeżeli decyzja środowiskowa została wydana w celu uzyskania decyzji wymienionej w art. 72 ust. 1 u.u.i.ś., to starosta, w przypadku wydawania decyzji pozytywnej zezwalającej na przetwarzanie odpadów, uwzględnia zapisy wynikające z tej decyzji w decyzji zezwalającej na przetwarzanie odpadów.

Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach z dnia 10.10.2017 r. (IKO.6220.30.2017.AŻP), została wydana w dacie, gdy na ww. terenie obowiązywał miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego (MPZP) przyjęty Uchwałą NR 0150/XVII/373/08 RADY MIASTA TYCHY z dnia **28 lutego 2008 r.** w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru położonego w rejonie ul. Lokalnej. Południowa część działki nr 1126/28 znajdowała się na terenie oznaczonym, jako 4PB – tereny działalności gospodarczej (z dopuszczeniem gospodarki osadowej i biogazowej). Na podstawie wskazanej powyżej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach uzyskano pozwolenie na budowę budynku produkcyjno – magazynowego, socjalno biurowego magazynowego oraz silosu na wapno, które opisano na str. 8 niniejszej decyzji.

Biorąc pod uwagę, że Organ wydający zezwolenie na przetwarzanie odpadów zobowiązany jest do zbadania stanu prawnego obowiązującego na dzień wydawania decyzji (Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 30 sierpnia 2017 r. III SA/GI 591/17), jak również regulacje związane z planem zagospodarowania przestrzennego, dla których ustawodawca przewidział konieczność związania organu orzekającego postanowieniami planu (art. 46 ust. 1 pkt 3 ustawy o odpadach), analizie poddano przesłanki wpływające na zmianę planu w 2019 r. efektem, których było przyjęcie przez Radę Miasta Tychy nowej uchwały nr VIII/152/19 z 30 maja 2019 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru w rejonie ulic: Lokalnej, Serdecznej, linii kolejowej oraz doliny Potoku Tyskiego w Tychach. Na mocy przyjętej uchwały doszło do zmiany przeznaczenia przedmiotowej nieruchomości. Aktualne przeznaczenie działki to Z3 - teren

zieleni oraz PU - teren zabudowy produkcyjnej, magazynowej, obiektów budowlanych związanych z gospodarowaniem odpadami, z dopuszczeniem usług im towarzyszących, zlokalizowanych w obszarze inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym (zgodnie z § 7 pkt 1a, oraz pkt 10, rysunkiem planu i załącznikiem nr 3 do uchwały).

Powyższe zmiany planu zostały dokonane na wniosek spółki (MASTER - Odpady i Energia sp. z o.o.) eksploatującej Międzygminny Zakład Zagospodarowania Odpadów Komunalnych i podyktowane były koniecznością zapewnienia dodatkowych terenów niezbędnych do prowadzenia kompleksowej gospodarki odpadami, w tym prawidłowego funkcjonowania zakładu oraz zapewnienia dodatkowej powierzchni do tymczasowego magazynowania wysortowanych surowców i wytwarzanych produktów jak również budowy składowiska odpadów oraz obiektów uzupełniających pozwalających na efektywną działalność Zakładu w wieloletniej perspektywie. Powyższe umożliwiłoby spełnienie wymogów unijnych oraz wypełnienie zadań własnych gmin w zakresie gospodarki odpadami, które to zadania na podstawie umowy wykonawczej (umowa o świadczenie usług publicznych z dnia 21 stycznia 2011 r.) zostały przez gminy – właścicieli spółki, zlecone Spółce MASTER. Instalacja mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów komunalnych wraz ze składowiskiem, Uchwałą Nr V/6/21/2015 Sejmiku Województwa Śląskiego z dnia 16 marca 2015 r. otrzymała status Instalacji Regionalnej MBP dla Regionu IV w woj. śląskim. W związku z tym, iż spółka MASTER - Odpady i Energia sp. z o.o. w Tychach jest podmiotem ze stuprocentowym udziałem podmiotów publicznych (t.j. jednostek samorządu terytorialnego), wybudowany przez nią Zakład Kompleksowego Zagospodarowania Odpadów Komunalnych oraz prowadzone przez nią składowisko są urządzeniami publicznymi. W myśl przepisu art. 6 pkt. 3) ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. 2014. 518 z dnia 2014.04.23) budowa i utrzymywanie publicznych urządzeń służących do odzysku i unieszkodliwiania odpadów, w tym ich składowania stanowi cel publiczny. Wobec czego, należy wskazać, iż planowana Inwestycja ma charakter Inwestycji celu publicznego.

Dla zabezpieczenia terenu na potrzeby dodatkowych inwestycji, spółka planowała pozyskać tereny sąsiadujące z obecnie funkcjonującym składowiskiem i Zakładem o powierzchni ok. 6 — 13 ha zlokalizowane wg Studium w obszarze infrastruktury „ITK” z przeznaczeniem na lokalizację inwestycji celu publicznego (CPL1).

Po przeprowadzeniu konsultacji społecznych poprzez wyłożenie projektu planu do publicznego wglądu, zamieszczenie obwieszczenia w Biuletynie Informacji Publicznej i na tablicy ogłoszeń Urzędu Miasta Tychy, publikacji w prasie lokalnej w tygodnikach Twoje Tychy i Dzienniku Zachodnim, a także na stronach internetowych Miasta Tychy (www.umtychy.pl, www.razemytychy.pl) i w mediach społecznościowych oraz poinformowaniu przedstawicieli właściwej rady osiedla, którzy w zakresie pełnionej funkcji informowali mieszkańców o konsultacjach społecznych, Rada Miasta Tychy przyjęła uchwałę nr VIII/152/19 z 30 maja 2019 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru w rejonie ulic: Lokalnej, Serdecznej, linii kolejowej oraz doliny Potoku Tyskiego w Tychach, wskazując w uzasadnieniu, że „podjęcie uchwały stanowi realizację Uchwały Nr XXXVIII/601/17 Rady Miasta Tychy z dnia 22 czerwca 2017 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru w rejonie ulic: Lokalnej, Serdecznej, linii kolejowej oraz doliny Potoku Tyskiego w Tychach. Plan obejmuje obszar o powierzchni około 42 ha położony w sąsiedztwie ulicy Lokalnej od północy, ulicy Serdecznej od wschodu, linii kolejowej od południa i doliny Potoku Tyskiego od zachodu. W granicach opracowania zlokalizowany jest obszar obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przyjętego uchwałą Nr 0150/XVII/373/08 Rady Miasta Tychy z dnia 28 lutego 2008 r. dla obszaru położonego w rejonie ul. Lokalnej. Obszar objęty planem jest w znacznym stopniu zainwestowany, w głównej mierze o funkcje związane z gospodarowaniem odpadami.

W obowiązującym Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Tychy (Uchwała Nr 0150/III/40/2002 Rady Miasta Tychy z dnia 18 grudnia 2002 r. z późn. zm.), zwanym dalej Studium, obszar opracowania planu został oznaczony, jako:

- PU - „obszary przemysłowo-usługowe”,

- ITK - „obszary infrastruktury technicznej”,
- ZL - „obszary leśne”,
- KD - „obszary dróg i placów (w klasach: S(GP), GP, G, Z, L, D)”.

Ponadto, w Studium wskazane zostały obszary rozmieszczenia inwestycji celu publicznego **o znaczeniu lokalnym (rozbudowa zakładu gospodarki odpadami) i znaczeniu ponadlokalnym (budowa regionalnego obiektu gospodarki odpadami).**

Celem ustanowienia planu miejscowego było przyjęcie regulacji dotyczących zagospodarowania przestrzeni, uwzględniających wymagania planowania przestrzennego, adekwatnie do planowanej inwestycji stanowiącej inwestycję celu publicznego o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym, dotyczącej rozbudowy istniejącego składowiska odpadów komunalnych.

W toku prac planistycznych przeprowadzono strategiczną ocenę oddziaływania na środowisko przedmiotowego dokumentu, a projekt planu miejscowego i przyjęte rozwiązania planistyczne uzyskały pozytywną ocenę organów opiniujących i uzgadniających.

Oznaczony na rysunku planu obszar inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym w zakresie gospodarowania odpadami nie obejmuje całego terenu oznaczonego w ww. miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego symbolem PU (teren zabudowy produkcyjno – usługowej), niemniej jednak **cały teren działki nr 1143/28** będącej przedmiotem analizy, znalazł się w obszarze przewidzianym pod budowę inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym, o czym świadczy oznaczenie graficzne na rysunku planu.

Natomiast w najistotniejszej kwestii dotyczącej przedmiotowej sprawy, koncentrującej się wokół zagadnienia, czy w świetle zapisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego planowana inwestycja, biorąc pod uwagę jej przedmiot, może być realizowana na wnioskowanym obszarze, SKO w decyzji z dnia 03.02.2023 r. słusznie zauważyło, że powyższe wymaga:

- interpretacji zapisów § 7 pkt 1 w związku z pkt 10 ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, zatwierdzonego Uchwałą Nr VIII/152/19 Rady Miasta Tychy z dnia 30 maja 2019 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zatwierdzonego dla obszaru w rejonie ulic: Lokalnej, Serdecznej, linii kolejowej oraz doliny Potoku Tyskiego w Tychach,
- interpretacji postanowień art. 2 ust 5 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym,
- interpretacji art. 6 pkt 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o gospodarce nieruchomościami.

W powyższym zakresie SKO uchylając po raz kolejny decyzję organu, tym razem – w oparciu o przepis art. 138 § 2a kpa określiło wytyczne w zakresie wykładni przepisów ustawy o planowaniu przestrzennym jak i ustawy o gospodarce nieruchomościami.

W tym miejscu wskazać należy, że przepis ten ani żaden inny nie wskazuje na wiążący charakter wytycznych, niemniej jednak organ prowadząc ponowne postępowanie i wydając decyzję, uwzględnia je w zakresie, w jakim prawo na to pozwala.

Wydając niniejszą decyzję organ I instancji zważył, iż zgodnie z art. 2 pkt 5 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, przez „inwestycję celu publicznego” należy rozumieć działania o znaczeniu lokalnym (gminnym) i ponadlokalnym (powiatowym, wojewódzkim i krajowym), a także krajowym (obejmującym również inwestycje międzynarodowe i ponadregionalne), oraz metropolitalnym (obejmującym obszar metropolitalny) bez względu na status podmiotu podejmującego te działania oraz źródła ich finansowania, stanowiące realizację celów, o których mowa w art. 6 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.

Przepis ten odwołuje się do art. 6 ustawy o gospodarce nieruchomościami, który również, co do zasady – z wyjątkiem art. 6 pkt 3 – pozwala na realizację celu publicznego podmiotom prywatnym.

Art. 6 pkt 3 definiuje inwestycję celu publicznego tylko i wyłącznie wtedy, gdy urządzenia mają charakter publiczny („budowa i utrzymywanie publicznych urządzeń służących do (...)”).

Wynika to wprost z literalnej wykładni przepisu. Takie też stanowisko zajął WSA w Warszawie w wyroku z dnia 18 grudnia 2007 r. (sygn. akt IV SA/Wa 2082/07), orzekając, że „wnioskowana do ustalenia lokalizacji, jako inwestycja celu publicznego, projektowana realizacja kanalizacji ściekowej, spełnia warunek uznania jej za cel publiczny w rozumieniu art. 6 pkt 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, skoro ma stanowić publiczne urządzenie służące do przesyłania ścieków.”

Również wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 06.03.2019 r. (sygn. akt II OSK 998/17) wskazany w decyzji SKO z dnia 03.02.2023 r. dotyczy urządzeń publicznych, należących do MPGK Sp. z o.o. w K.

Natomiast kolejny wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 03.09.2008 r. (sygn. akt II OSK 989/07) wskazany przez SKO dotyczy przepisu zamieszczonego w art. 6 pkt 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami, a więc winien być poza przedmiotem rozważań w tej sprawie.

Ponadto podnieść należy, że poza zainteresowaniem SKO pozostał stan faktyczny, a w konsekwencji wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 21 grudnia 2007 r., sygn. akt I OSK 1759/06.

Sformułowana teza w/w wyroku brzmi: „W języku polskim wyróżniamy m.in. spójniki współrzędne łączne: a, i, też, także, albo, czyli, tudzież, jak oto, mianowicie, oraz. Spójnik "i" oznacza koniunkcję. Użycie spójników ma szczególne skutki dla wykładni przepisów prawa.”

W konsekwencji NSA orzekł, że „konieczność utrzymywania istniejących urządzeń publicznych (bez uprzedniej konieczności budowy takich urządzeń) nie stanowi celu publicznego, o jakim mowa w art. 6 pkt 2, 3, 4 u.g.n., a zatem nie uzasadnia wszczęcia postępowania o wywłaszczenie nieruchomości.”

Stan faktyczny w sprawie objętej niniejszą decyzją przedstawia się następująco: Wnioskodawca kilka lat temu, w okresie obowiązywania uprzedniego planu na zajmowanym przez niego obszarze, wybudował obiekt (zakład) przetwarzania odpadów. Następnie doszło do zmiany planu zagospodarowania przestrzennego, w związku z czym nieruchomość jest położona na obszarze, co do którego znajduje zastosowanie § 7 pkt 10 tegoż planu zagospodarowania przestrzennego.

Aktualnie nie występuje z wnioskiem o realizację celu publicznego, polegającego **na budowie i utrzymaniu obiektu**, lecz o zezwolenie na prowadzenie działalności polegającej na przetwarzaniu odpadów w obiekcie już wybudowanym.

Stąd też art. 6 pkt 3 ustawy o gospodarce nieruchomościami nie znajduje zastosowania. Brak jest bowiem łącznej realizacji celu publicznego poprzez budowę i utrzymywanie publicznych urządzeń służących do odzysku odpadów.

W kwestii wykładni zapisów § 7 miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, zatwierdzonego Uchwałą Nr VIII/152/19 Rady Miasta Tychy z dnia 30 maja 2019 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zatwierdzonego dla obszaru w rejonie ulic: Lokalnej, Serdecznej, linii kolejowej oraz doliny Potoku Tyskiego w Tychach, **organ I instancji akceptuje wytyczne co do możliwości realizacji inwestycji nie będących inwestycjami celu publicznego, na terenie objętym planem, z wyjątkiem terenu objętego dyspozycją punktu 10 w § 7.**

Punkt ten ma charakter imperatywu wskazując, że jest to „obszar inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym w zakresie gospodarowania odpadami – zgodnie z oznaczeniem na rysunku planu.”

Takie brzmienie przepisu jednoznacznie stanowi, że na tym obszarze mogą być realizowane wyłącznie inwestycje celu publicznego związane z gospodarowaniem odpadów.

Ponownie podkreślić należy wnioski wypływające ze stanowiska Wydziału Planowania Przestrzennego i Urbanistyki Urzędu Miasta w Tychach przedstawionego w piśmie z dnia 13.06.2022 r. zgodnie, z którym na działce 1143/28 przy ul. Lokalnej w Tychach, możliwa jest wyłącznie realizacja inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym w zakresie gospodarowania odpadami.

Wskazać należy, że projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, zatwierdzonego Uchwałą Nr VIII/152/19 Rady Miasta Tychy z dnia 30 maja 2019 r. został sporządzony przez osoby spełniające kwalifikacje określone w art. 5 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Raz jeszcze należy zauważyć, że przedstawiona i stosowana przez organ wykładnia zapisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, **ma charakter wykładni autentycznej, a więc wykładni organu, który przepis ustanowił. Ma ona moc prawną taką samą jak akt prawny, którego dotyczy.**

Działka nr 1143/28 znajduje się na terenie oznaczonym symbolem PU – teren zabudowy produkcyjno-usługowej. Zgodnie z § 7 pkt 10 uchwały, jest to obszar inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym w zakresie gospodarowania odpadami. Wszystkie ustalenia planu dla danego terenu należy rozpatrywać łącznie, a ich wybiórcze stosowanie nie może mieć zastosowania. Dlatego z uwagi na powyższy zapis, plan nie daje możliwości realizacji innej inwestycji niż o wskazanych przeznaczeniach i jednocześnie będącej inwestycją celu publicznego o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym w zakresie gospodarki odpadami.

Podkreślenia wymaga okoliczność, iż w Uchwale Nr VIII/152/19 z dnia 30 maja 2019 r. Rada Miasta Tychy stwierdziła, że projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru w rejonie ulic: Lokalnej, Serdecznej, linii kolejowej oraz doliny potoku Tyskiego w Tychach nie narusza ustaleń obowiązującego „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Tychy”, przyjętego Uchwałą Nr 0150/III/40/2002 Rady Miasta Tychy z dnia 18 grudnia 2002 r. z późn. zm. W tym miejscu ponownie należy wskazać, że obszar planowanej działalności w studium jednoznacznie stanowił inwestycję celu publicznego o znaczeniu lokalnym (CPL1).

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku w wyroku z 10.11.2010 r., sygn. akt II SA/Gd 408/10 wskazał, że w przypadku zatem, gdy interpretacja postanowień planu jest konieczna, powinna być dokonana z uwzględnieniem wykładni językowej (poprzez odkodowanie norm prawnych na podstawie znaczenia wyrazów i wyrażeń zawartych w treści aktu prawnego, przy uwzględnieniu zasad gramatyki i składni językowej oraz zasad logiki), celowościowej i systemowej, mającej na względzie cel uregulowania i analizującej znaczenie zapisu planu zagospodarowania przestrzennego z uwzględnieniem pozostałych postanowień tego aktu prawnego.

W ocenie organu wykładnia językowa zapisów planu absolutnie nie prowadzi do wniosku, iż planowana działalność jest dopuszczalna zgodnie z treścią § 7 w/w planu. Podkreślenia wymaga, iż przedmiotowy § 7 zawiera 12 jednostek redakcyjnych (punktów), które bezwzględnie należy rozpatrywać łącznie. Tak samo, jak planowana zabudowa bądź inwestycja muszą uwzględniać zapisy np. pkt 2-7 dotyczących nieprzekraczalnej linii zabudowy, maksymalnej wielkości powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki budowlanej, wskaźnika intensywności zabudowy, minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej, geometrii dachów czy maksymalnej wysokości zabudowy, tak samo musi uwzględniać zapisy pkt 10 odnoszącego się do konieczności realizacji inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym i ponadlokalnym w zakresie gospodarowania odpadami. Wykładnia taka z całą pewnością nie może zostać uznana za niesłuszną lub niesprawiedliwą. Nadto przedmiotowa wykładnia jest całkowicie zgodna z treścią graficzną planu, który w sposób niebudzący wątpliwości wskazuje obszary

inwestycji celu publicznego. Ponownie należy wskazać, iż wszystkie ustalenia planu dla danego terenu należy rozpatrywać łącznie, a ich wybiórcze stosowanie nie może mieć zastosowania.

W konsekwencji powyższego, w ocenie organu zarówno wykładnia językowa, jak i celowościowa prowadzi do uzasadnionego wniosku, że zamierzony sposób gospodarowania odpadami jest niezgodny z przepisami prawa, w tym prawa miejscowego, w związku, z czym organ jest zobowiązany do odmowy wydania zezwolenia na przetwarzanie odpadów na podstawie art. 46 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

Końcowo należy nadmienić, że w przedmiotowym postępowaniu organ I instancji każdorazowo przedstawia szerokie stanowisko uzasadniające wykładnię zapisów planu i potwierdzające jego właściwą interpretację.

Tymczasem argumentacja SKO zawarta w decyzji z dnia 03.02.2023 r. w przedmiotowym zakresie zawiera się tylko w jednym akapicie decyzji i w zasadzie nie zawiera żadnej argumentacji, jakie konkretnie względy zadecydowały o nie podzieleniu wykładni dokonanej przez organ I instancji. Organ II instancji jedynie poprzestaje na stwierdzeniu, że plan nie zawiera zakazu realizacji na fragmencie oznaczonego terenu inwestycji niebędących inwestycjami celu publicznego. W taki sposób równie dobrze SKO mogło poprzestać na stwierdzeniu, że na fragmencie oznaczonego terenu istnieje nakaz realizacji inwestycji będących inwestycjami celu publicznego. W powyższym zakresie, w ocenie organu I instancji, SKO nie wypełniło zasady przekonywania, o której mowa w art. 11 k.p.a.

Wobec powyższego, stosując się do wytycznych SKO, bez zastosowania głębszej analizy prawnej zastosowanych przepisów, doszłoby do rażącego naruszenia prawa oraz wskazanych wyroków WSA i NSA.

Wydając niniejszą decyzję organ miał na względzie, że wnioskodawca nie występuje w charakterze inwestora, lecz podmiotu składającego wniosek o zezwolenie na prowadzenie działalności w budynku, wybudowanym przed zmianą planu zagospodarowania przestrzennego.

Działając na podstawie art. 10 § 1 oraz art. 79 a § 1 ustawy kpa pismem z dnia 30.03.2023 r. (potwierdzenie doręczenia w dniu 04.04.2023 r.) poinformowano wnioskodawcę o możliwości wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, jak również wskazano przesłanki zależne od strony, które nie zostały na dzień wysłania informacji spełnione lub wykazane, dotyczące spełnienia warunku uznania inwestycji za inwestycję celu publicznego, o którym mowa w art. 6 pkt 3 ustawy o gospodarce nieruchomościami. W powyższym zakresie należało wskazać na dwa aspekty:

- a) wskazany przepis prawa definiuje inwestycję celu publicznego tylko i wyłącznie wtedy, gdy urządzenia mają charakter publiczny („budowa i utrzymywanie **publicznych urządzeń** służących do (...)"). Urządzenia te muszą więc stanowić własność publicznych podmiotów;
- b) nadto art. 6 pkt 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami warunkuje daną inwestycję, jako inwestycję celu publicznego w sytuacji **łącznej realizacji** działań w postaci **budowy i utrzymywania** publicznych urządzeń służących do odzysku odpadów. Aktualnie strona nie występuje z wnioskiem o realizację celu publicznego, polegającego na budowie i utrzymaniu obiektu, lecz o zezwolenie na prowadzenie działalności polegającej na przetwarzaniu odpadów w obiekcie już wybudowanym.

W zawiadomieniu poinformowano stronę o możliwości przedłożenia dodatkowych dowodów celem wykazania spełnienia ww. przesłanek, w wyznaczonym terminie jak również poinformowano, że niewykazanie ww. przesłanek zależnych od strony może skutkować wydaniem decyzji niezgodnej z jej żądaniem.

W terminie wyznaczonym w zawiadomieniu wnioskodawca pismem z dnia 18.04.2023 r. zarzucił organowi I instancji, że w swoim piśmie „zapowiedział” wydanie decyzji odmownej w oparciu o te same argumenty, co do tej pory, co pozostaje w jawnej sprzeczności ze wskazaniami zamieszczonymi

w decyzji SKO z dnia 3 lutego 2023 r. SKO/OŚ/41.9/613/2022/16463/RN i bezpośrednio uchybia art. 138 § 2a k.p.a.

W związku z tym Spółka zawnioskowała o wydanie decyzji zgodnej z jej wnioskiem, ponieważ nie istnieją żadne przesłanki prawne dopuszczające wydanie decyzji odmownej.

Po analizie pisma z dnia 18.04.2023 r. organ I instancji stwierdza, że wnioskodawca nie wypowiedział się w sprawach poruszonych w piśmie, jak również nie udokumentował spełnienia przesłanek wskazanych w piśmie.

W tym miejscu ponownie należy wskazać, że przepis art. 138 § 2a kpa ani żaden inny nie wskazuje na wiążący charakter wytycznych w zakresie wykładni przepisów ustawy o planowaniu przestrzennym jak i ustawy o gospodarce nieruchomościami, niemniej jednak organ prowadząc ponowne postępowanie i wydając decyzję, uwzględnił je w zakresie, w jakim prawo na to pozwala.

Równocześnie podstawowym kryterium oceny planowanych działań podmiotu ubiegającego się o wydanie wnioskowanego zezwolenia, winna być zgodność planowanej inwestycji z postanowieniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Brak takiej zgodności obliguje organ do wydania decyzji odmownej.

Jednocześnie należy zwrócić uwagę na konieczność prawidłowego zinterpretowania normy prawnej zawartej w przepisach obowiązującego planu miejscowego z dnia 30 maja 2019 r. pod kątem celu, jaki miał prawodawca w momencie powstawania tego unormowania, co stanowi regułę wykładni celowościowej w wersji historycznej (zob. L. Leszczyński, Reguly celowosciowe i funkcjonalne w wykładni prawa administracyjnego, (w.) L. Leszczyński, B. Wojciechowski, M. Zirk-Sadowski, Wykładnia w prawie administracyjnym, Warszawa 2012, System Prawa Administracyjnego, t. IV, s. 267 i n.)" (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie z dnia 19 grudnia 2019 r., II SA/Lu 615/19, CBOSA), co zostało szczegółowo przeanalizowane na str. 28, 29 niniejszej decyzji.

Pamiętać należy również, że przedstawiona wykładnia zapisów miejscowego planu przyjętego uchwałą z 30 maja 2019 r., ma charakter wykładni autentycznej i dokonywana została przez organ, który ustanowił powyższy przepis - zgodnie z przyjętą zasadą: kto jest uprawniony do tworzenia prawa, może dokonywać jego interpretacji.

W konsekwencji należało uznać za chybione wszystkie zarzuty przedsiębiorcy odnoszące się do zapisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przedstawione w odwołaniu strony z dnia 17.10.2022 r.. Odczytanie mpzp oraz jego wykładnia dokonana przez organ I instancji jest zgodna z treścią planu zagospodarowania przestrzennego terenu objętego planowaną działalnością wnioskodawcy na działce 1143/28.

Dokonanie powyższych ustaleń, jako mogących determinować wynik dalszego postępowania, zostało przeprowadzone przez organ I instancji skrupulatnie i nie pozostawia najmniejszej wątpliwości, co do braku zgodności planowanego przedsięwzięcia z postanowieniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji przysługuje stronie odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, za pośrednictwem Prezydenta Miasta Tychy, w terminie 14 dni od daty otrzymania decyzji.

Zgodnie z art. 127a Kpa w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do

wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Zgodnie z art. 57 § 5 pkt 2 Kpa, termin uważa się za zachowany, jeżeli przed jego upływem pismo zostało:

- 1) wysłane na adres do doręczeń elektronicznych organu administracji publicznej, a nadawca otrzymał dowód otrzymania, o którym mowa w art. 41 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych,
- 2) nadane w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe albo placówce pocztowej operatora świadczącego pocztowe usługi powszechne w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej albo państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym,
- 3) złożone w polskim urzędzie konsularnym,
- 4) złożone przez żołnierza w dowództwie jednostki wojskowej,
- 5) złożone przez członka załogi statku morskiego kapitanowi statku,
- 6) złożone przez osobę pozbawioną wolności w administracji zakładu karnego.

z up. PREZYDENTA MIASTA TYCHY
mgr Anna Warzecha
NACZELNIK
Wydziału Komunalnego
Ochrony Środowiska i Rolnictwa

Otrzymują:

1. Pani Dominika Nosal
Kancelaria Radcy Prawnego
ul. Wolnego 4 lok. 315, 40-857 Katowice
(pełnomocnik EKOTECH Silesia sp. z o.o.)
2. EKOTECH Silesia sp. z o.o.
ul. Lokalna 21, 43-100 Tychy
3. Marszałek Województwa Śląskiego
ul. Ligonia 46, 40-037 Katowice
4. Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska
ul. Damrota 16, 40-022 Katowice
5. RKO aa